

www.e-rara.ch

Loukianou hapanta

Luciani Samosatensis Operum tomus III

Lucianus

Basileae, [1602]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-26980>

Vitarum auctio

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

VITARVM AVCTIO.

Martino Bolero interprete.

ARGVMENTVM.

ARgumentum huius Dialogi planum est vel ex ipsa inscriptione. Deridet enim Philosophos, enumerando omnes propè illorum sectas, & exagitando ea quæ in vnaquaque earum ridiculè maximè docentur. Fingit autē venales illas proponi hominibus à Ioue, mercatorum exemplo : vt quemadmodum illi, cū mancipia, iumēta, aut etiam alias res vendunt, vsum ac precium cuiusque indicant, ita ipse quoque occasione hæc mores, doctrinam, ac totam denique vitæ omnium rationem, maiore licentia exponere atq; irridere posset.

ΔΙΟΣ, ΕΡΜΟΥ, Α-
ΡΡΗΤΗ, ΠΥΘΑΓΟΡΗ, ΔΗΜΟΚΡΕ-
ΤΗ, ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ, ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ,
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ,
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ,
ἢ

INTERLOCVT O-
res, Iupiter, Mercurius, Mer-
cator, Pythagoras, Diogenes,
Democritus, Heraclitus, So-
crates, Chrysippus, Phi-
losophus.

ΒΙΩΝ ΠΡΑΞΙΣ.

I V P I T E R.

Υ μὲν δὲ τίθει
τὰ πάθρα, καὶ
παρασκύασι τὸ
τόπον τοῖς ἀφι-
κνυμένοις. οὐ δὲ εἴσορ ἐξῆς
παραγαγὼν τὸς βίους. ἀπὸ
κοσμήσας πρότερον, ὡς οὐ πρό-
σωποι φανῶνται, καὶ ὅτι πλείους
prius, vt formosæ appareant, & quamplurimos emptores

V^a quidem cō-
pone scamna,
& locum ador-
na his, qui ad-
ueniunt : tu verò vitas (id
est, philosophorum sectas)
adducito, easque ordine si-
ste : veruntamen exornatas
allici-

ἀπαξοντα. σὺ δὲ, ὦ Ερμῆ, ἡ-
φύτις, καὶ συγκάλη ἀγαθῇ τύ-
χῃ τὸς ὠνητάς ἡδὴ παρῆναι
πρὸς τὸ πολιτικόν. ἀπκηρύ-
ξομεν ἡ βίσις, φιλοσόφους παν-
τὸς εἶδους, καὶ περὶ εἰσῶν ποί-
κίλων. εἰ δὲ τις ἐκ ἑχὲ τὸ πα-
ραυτίκα τὰ ῥυτίων καταβα-
λέω, εἰς νύκτα ἐκτίσθ, κατα-
στῆσας ἐγγυητῶ. Ερ. πολλοὶ συ-
στάσι, ὥς καὶ μὴ σταθείην,
καὶ ἡ καταχῆν αὐτὸς. Ζεὺς. πω-
λῶμεν δὲ. Ερ. τίνα θέλεις πρῶ-
τον περὶ ἀγῶν; Ζεὺς. τὸ νῦν
ἐκ κομῆτων, καὶ ἰωνικόν, ἐπὶ καὶ
σεμνός τις εἴη φαίνεται. Ερμ.
οὗτος ὁ Πυθαγορεὺς κατα-
βῆθι, καὶ πᾶσι σε αὐτὸν ἀ-
παθῶμεν τοῖς σωματικαῖς
ποις. Ζεὺς. ἡ ῥυτίς δὲ. Ερ. τὸν
ἀεισὸν βίον πωλῶ, καὶ σεμνός
ταῦν τίς ὠνήσεται; τίς ὑπὲρ
ἐνθρονον εἴη βέλεια, τίς εἰ-
σῶν πλὴν τῶν παντὸς ἔρμος
νίαν, καὶ ἀναδιδῶναι πάλιν.
Αἰό. τὸ καὶ εἰδὲ ἐκ ἀγῶν.
τίς μάλα πρὸς δὲ. Ερ. ἀειδμη-
τικῶν, ἀστρονομίαν, τερα-
rum harmoniam cognoscere? quis vult reuiuiscere? MER-
CAT. Forma certè est non illiberali: verùm quid potissimū
scit? MER C. Arithmetica, Astronomiam, prodigiorum

alliciant. Tu autem, Mer-
curi, quod felix faustumq̃
sit, proclama, & aduoca em-
ptores, ut iam adsint ad for-
rū. Proclamabimus autē om-
nis generis Philosophicas
vitas, & variarū sectarum.
Quòd si quis in præsentia pe-
cuniam numerare nequit, is
saltem constituto aliquo qui
pro se sponsor sit, in futurum
annū soluat. MER C. Mul-
ti accidunt. itaq̃ nō oportet
differre, neque diu detinere
eos. IVP. Vendamus igitur.
MER C. Quem vis ut pri-
mum producamus. IVP. Io-
nicum illum comatiū: graui-
tatem enim quandam præ se
fert. MER C. Heus tu Py-
thagorice, descende, teq̃ con-
spiciendum præbe his, q̃ con-
gregati sunt. IVP. Procla-
ma. MER C. Optimam vitā
maximèq̃ venerandam ven-
do. quis emet? quis maior ho-
mine esse vult? q̃s cupit vni-
uersitatis, adeoq̃ omniū rea-
scien-

τέαυ, γεωμετείαυ, μουσικιόν,
 ρυθιτέαυ· μάστιγι ἀκροῦν βλε-
 πας. Αἰο. ἔξιςιν αὐτῷ ἀνακεί-
 νηαι; Ερ. ἀνακείναι ἀγαθῇ τύ-
 χῃ. Αἰορ. ποδαπὸς εἰσί; Πυθ.
 Σάμιϑ. Αἰορ. πῶς ᾗ παιδού-
 θυς; Πυθ. ἐν Αἰγύπτῳ, παρὰ
 τοῖς ἐκείνῳ σοφῶσι. Αἰορ. φίρῃ δὴ
 ἦν πείνωμά σε, τί με διδά-
 ξης; Πυθ. διδάξω μὲν ὅδῃ, ἀ-
 ναμνήσω δέ. Αἰορ. πῶς ἀνα-
 μνήσας; Πυθ. καθάρων πρό-
 τιρον τὴν ψυχὴν ἐργασάμε-
 νος, καὶ τὸν ἐπ' αὐτῇ ῥύπον ἐκ-
 πύσας. Αἰορ. καὶ δὴ νόμιμον
 ἦδῃ καθάρθαι με, τίς ὁ πρό-
 πϑῃς ἀναμνήσεως; Πυθ. τὸ
 μὲν πῶτον, ἡσυχίαν μακρὴν, καὶ
 ἀφωνίαν, καὶ πρὸς τοὺς ὁλοῦν ἰτέων
 λαλήσειν μηδέν. Αἰορ. ὦρα τοῖς
 ὧ βέλτε, τὸν Κροίσον πᾶσα
 παιδάειν· ἔγω γὰρ λέλϑω, ὅτε
 ἀνδρίας εἶναι βόλομαι. τί δέ
 μετὰ τὴν σιωπὴν ὅμως, καὶ τὴν
 πρὸς ταῖς τιαι; Πυθ. μεσσηγίαν
 καὶ γεωμετείαν ἐνασκήσασθαι.
 Αἰορ. Χαεῖν λέγας, ἢ πρό-
 τιρον

scientiam, Geometriam, Mu-
 sicam, præstigiorum artem:
 vatem vides summū. MER-
 CAT. Licetne eum interro-
 gare? MERC. V. Quod
 faustum sit, interroga. MER-
 CAT. Cuias es tu? PYTH.
 Samius. MERC. A. Vbi ves-
 ro institutus es? PYTH. b In
 Aegypto apud sapientes qui
 illic sunt. MERC. A. Age,
 quod si te emam, quid me do-
 cebis. PYTH. Nihil equidem
 docebo te, verū cōmonefa-
 ciā. MERC. A. Quomodo?
 PYTH. Primum quidē ani-
 mam tuā purā faciam, repur-
 gans eam à sordibus, quibus
 nūc immersa est. MERC. A.
 Equidem finge me iam purū
 esse, quis modus est commo-
 nefaciendi? PYTH. Princī-
 piū quidem est longa quies,
 & taciturnitas, et totis quin-
 que annis nihil loqui. MER-
 CAT. Ergo, bone vir, c Cræsi
 te filium erudire conuenit:
 ego enim loquax, non sta-
 tuta esse volo. verū quid post illud silentium & quinquen-
 nium fiet? PYTHAG. In Musica & Geometria exer-
 cere. MERCAT. Rem sanè gratam narras, si prius
 quam

τερρον λιθαρωδὸν ἡνὸρμον,
 λιτὰ ἂν ὠφὸν ἡν. Πυθ. ἂν
 ἐπὶ τετέοισιν ἀειθμίαν. Αγο.
 οἶδα καὶ νῦν ἀειθμίαν. Πυ. πῶς
 ἀειθμίης; Αγο. ἔρ, δύο, τρία,
 τέσσαρα. Πυθ. ὁρᾷς, ἃ σὺ δὸς
 κίης τέσσαρα, ταῦτα δέκα ἔ-
 στί, καὶ τεῖνον ἔντελές, καὶ ἡμὶ
 τερρον ὁρῶν τὰ τέσσαρα, ὅ-
 ποτε θαυτέρως λόγους ἡκῶ, ὅ-
 τι μάλλον ἱέρως. Πυ. μεταξὺ, ὅ-
 ῤενε, ἔσται γῆς τε πεί, καὶ ἡ-
 ρ, καὶ ὑδατος καὶ πυρός, ἥ τις
 αὐτέοισιν ἡ φορὴ, καὶ ὁκοῖα
 ἰόντα μορφῶν, καὶ ὁκῶς λι-
 θείοντα. Αγο. μορφῶν ἧρ ἔχα
 τὸ πῦρ, ἡ αἰρ, ἡ ὑδωρ; Πυ. καὶ
 μάλα ἔμφαντα. ὅ ἧρ οἷά τε
 ἀμορφίη καὶ ἀσχημοσύνη λί-
 θείει, καὶ ἐπὶ τετέοισι γινώσκαι
 τὸν ἀειθμὸν ἰόντα, καὶ ἀρ-
 μονίαν. Αγ. θαυμάσια λέγεις.
 Πυ. πῶς; τῶς δέσι τῶσιν ἀρ-
 μονίῳσι, καὶ σῶν ἔνα δοκίον-
 σα, καὶ ἄλλον ὁρεόμνον, καὶ ἄλ-
 λον ἰόντα ἔσται. Αγο. τί φῆς;
 ὦν. ὅτι αἰμί, καὶ ὅς οὗτος, ὅς περ
 νῦν πρὸς σε διαλέγομαι;
 Πυθ.

num videri scies, neq; pro eo qui es, conspici. MERCA.
 Quid narras? alius sum, & nō is, qui nunc tecum colloquor.

quā sapiens fiam, ciuhatē
 dum me esse oportet. PYT.
 Post hæc numerandi artem
 addisces. MER. Nunc etiā
 numerare scio. PYT. Quo-
 modo numeras? MERCA.
 d Vnum, duo, tria, quatuor.
 PYTH. Vides decē esse ea,
 quæ tibi videtur quatuor, &
 e perfectum trigonum, f no-
 firumq; iusiurandū? MER.
 Per maximū igitur iuramen-
 tum quatuor, nunq; neq; di-
 uiniores, neq; sanctiores ser-
 mones audiui. PYTH. Post
 hæc verò hospes, de terra,
 aëre, deq; aqua & igne scies,
 cuiusmodi sit illis impetus,
 quā habeant formā, & quo-
 modo moueantur. MERCA.
 Formamne habet ignis, aër,
 & aqua? PYTH. Certè mi-
 nimè obscuram. neq; enim si-
 ne specie & forma moueri
 possent. Præterea ipsum etiā
 Deum numerum esse & har-
 moniam cognoscēs. MER-
 CAT. Mira narras. PYT.
 Ad hæc te ipsum quoque v-

Πυθ. νῦν ἤ οὐτ' ὅ, πάσαι δὲ
 ἐν ἄλλῳ σφύματι, καὶ ἐν ἄλλῳ ὁ-
 νόματι ἐφαντάζεο, χρόνῳ δὲ
 αὐθις ἐς ἄλλο μεταδύσαι. Αἰ.
 ὧτο φῆς, ἀθάνατον ἔσιθαί-
 με, ἀπαπρόμυρον ἐς μορφὰς
 πλείοντας; ἄλλα τάδε ἤ ἴκα-
 νῶς, τὰ δ' ἂμ περὶ δικάζαν ὁ-
 ποῖς τις εἶ; Πυθ. ψυχίον μὲν
 εἶναι τι σιτέομαι τὰ δ' ἄλ-
 λὰ, πᾶσι βλάμω. Αἰ. τίνος
 ἔνικα μυσάτῃ τὸς βλάμεις;
 Πυθ. ὅκ, ἄμ' ἐροί' εἰσι, καὶ θαυ-
 μασὴ αὐτῶν ἡ φύσις. πρῶτον
 ἤ γ' ἐπὶ τὸ πᾶν γονή εἰσι, καὶ ἡ
 ἀπρόδυσις βλάμω, ἔτι χλω-
 ρὸν ἰόντα, ὅψαι τοῖσιν ἀν-
 δρείοισι μοειοῖσιν ἐμπερία
 τὴν φυλὴν, ἐψκθ' ἐνταῖς ἡ ἵπα-
 ρῆς ἐς τὴν σεπλωαίω, νύξιν με-
 μετημνήσιν, ἅμα ποιήσας.
 τὸ δὲ μέγιστον, Αθλωαίοισι νό-
 μος, βλάμοισι τὰς ἀρχὰς αἰ-
 ρέει. Αἰ. καλῶς πάντα ἔ-
 φης, καὶ ἰσοπεπῶς. ἄμ' ἀπό-
 στρεφί, καὶ γυμνὸν γάρ σε ἰδῆν
 βόλομαι. ὦ Ἡράκλεις, χρυσὸς
 αὐτῷ

maius est, Atheniensium lex est, fabis magistratus eligere.
 MERCAT. Præclare & religiose omnia dicis. verum exue
 te vestibus; nam nudum te videre cupio. O Hercules, aureū

PYTH. Nunc quidem ille
 es, quondam verò in alio
 corpore, & alio sub nomine
 videbaris, & temporis pro-
 gressu rursus aliud corpus
 indues. MERCAT. Itane
 dicis? Immortalem me fore
 subinde alias atque alias for-
 mas induendo? Verum de
 his satis. Iam quod ad ratio-
 nem victus attinet, qualia
 es? PYTH. & Nullum qui-
 dem animal edo, reliqua ve-
 rò omnia præter fabas.
 MERCA. Quamobrem
 odisti fabas? PYTH. Nullo
 quidē odio illas prosequor:
 verum, quia sacrae sunt, &
 h mirabilem quandam natu-
 ram obtinent, ab illis absti-
 neo. Primum quidem pla-
 nè genitales sunt: & si fa-
 bam adhuc viridem exuas,
 videbis eam omnino virili-
 bus membris similem natus-
 ram habere: elixam autem
 si deponas, certis noctibus
 sanguinem feceris: & quod

illi

αὐτῷ ὁ μικρός ὄσι. θεός, οὐ
 βροτός τις εἶναι φαίνεται, ὡς
 οὐκ ὀνύσσομαι πάντως αὐτόν.
 πόσος τῷτον ἀρκηρύτης; Ερ.
 ἄλλα μινῶν. Αἰο. ἔχω, τοσού-
 τος γὰρ. Ζῶς. γράφει τὸ ὄ-
 νησισμαίνε τὸ νομα, καὶ ὅθεν ἐ-
 σίμ. Ερ. Ἰταλῶν, ὃ Ζεῦ,
 Ἰοκῆ τις εἶν, τῶν ἀμφὶ Κρό-
 τωνα καὶ Τάραντα, καὶ τῶν
 ταύτην Εἰλάδα, καὶ τοὶ ἐχέ-
 ἀπὸ τριακόσιοι σχεδὸν ἐ-
 πλῶται, κατὰ κοινὸν αὐτόν.
 Ζῶς. ἀπαγέτωσαμ. ἄλλον
 παραγέτωσαμ. Ερ. βόλα τὸν
 αὐχμῶντα ἐκάνον τὸν Πον-
 τικόν; Ζῶς. πάντῃ δῖν. Ερ.
 ἔτ' ὅ τινος πύραυρ ἐξηκτὴ μί-
 νος, ὃ ἐξωμίας; ἐλθε, καὶ πε-
 ρίθι ἐν κύκλῳ τὸ σωέριον.
 βίον ἀνδρικόν πωλῶ, βίον
 ἄριστον καὶ γεννικόν, βίον ἐ-
 λούθειρον. τίς ὀνήσεται; Αἰ.
 ὃ κῆρυξ πῶς ἔφης; πωλῆς ἢ
 ἐλούθειρον. Ερ. ἔγωγε. Αἰ. ἔ-
 τα ἢ διδίας, μή σοι δικάσῃ;
 ἀνδραποδισμόν, ἢ καὶ πεκαλῆς
 σὴν αἰς Ἀρεον πάγοι; Ερ.
 ὅθεν

mē. MERCAT. An non times, ne te accuset tanquam
 plagiatum, aut in Areopago litem intendat? MERCV.

illi femur est. Deus aliquis
 & nō mortalis esse videtur.
 itaque omnino illum emam.
 Quanti illum aestimas? **MERCV.** Decē drachmis.
MER. Habeo tanti acces-
 ptum. **IVP.** Scribe nomen
 emptoris, & unde sit. **MER-**
CV. Ex ea parte Italiae esse
 videtur, quae circa Croto-
 nem & Tarentum, atq; eius
 loci Graciam sita est. Atqui
 non vnus tantum, sed propē
 trecenti communiter ipsum
 emerunt. **IVP.** Abducant,
 alium adducamus. **MER-**
CVR. Vis squalidum illum
 ex Ponto? **IVP.** Omnino
 quidem. **MERCV.** Heus
 tu peram dependentem ha-
 bens ex humeris, accede, &
 totum hunc confessum cir-
 cumeas. Vitam vendo pla-
 nē virilem, vitam optimam
 & generosam, vitam libe-
 ram: quis emet? **MERC.**
 Quomodo inquis praeo?
 an liberum tu vendes homi-
 nem? **MERCV.** Maxi-

ἔδην αὐτῷ μέλει τῆς πράσεως,
 οἴεται γὰρ εἶναι παντάπασι
 ἰσότηρ. Αἰ. τί δ' ἄν-
 τις αὐτῷ χεῖσται ρυπῶντι,
 καὶ οὕτω κακοδαμόνως δια-
 καμῆω; πᾶν δ' ἐμὴ σκαπα-
 νία καὶ ὑπερφόρου αὐτὸν
 ἀρδαιότερον. Ερ. οὐ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἡ θυρωρεὺς αὐτὸν
 ἐπισήσεις, πολὺν πισοτέρῳ χεῖ-
 σι τῶν λιγῶν, ἀμείλιχόν κ' ὦν
 αὐτῷ καὶ τοῦ νομα. Αἰ. πο-
 διαπὸς δέ ἐστι, καὶ τίνα τιν' ἄ-
 σκησιμ' ἐπαγγέλλεται; Ερ. αὐ-
 τὸν ἱεροῦ, κάμισον γὰρ οὕ-
 τω ποιεῖν. Αἰ. δέσφα τὸ
 συμβρωπὸν αὐτοῦ, καὶ κατη-
 φες, μή με ὑλακτῆσθαι πρὸς
 ἡλθόντα. ἢ καὶ νῦν Δία δά-
 κη γι. οὐχ ὁρᾷς ὅς διήρκει τὸ
 ξύλον, καὶ σινέσπαιε τὰς ὀ-
 φρῦς, καὶ ἀπαληπτικόν τι καὶ
 χοιῶδες ὑποβλέπει; Ερ. μὴ
 δειδῆθι, τιθασσὸς γάρ ἐστι.
 Αἰ. τὸ πρῶτον, ὧ βέλτεται, πο-
 διαπὸς εἶ; Δι. παντοδαπός. Α.
 πῶς λέγεις; Δι. ἥ κόσμος πολί-
 τῶν ὁρᾷς. Α. ἰσότης ἢ τίνα; Δ.

τὸν

vnde es? D I O. Vnde vis? M E R C A. Quomodo dicis?
 D I. Mundi ciuē vides. M E R C A. Quō verò imitavis? D I.

Herculem.

Non est illi curæ quod ven-
 ditur: omnino enim se libe-
 rum esse putat. M E R G A.
 Quis autem illius tam for-
 didi & miserè affecti vsus
 esse potest? nisi fossorem
 fortè aut lixam aliquis ex
 ipso facere velit. M E R-
 C V. Non hoc tantum, imò
 si ipsum quoque custodem
 domus constitueris, multò
 fidelior erit quàm vlli canes.
 siquidem & ille i canis ap-
 pellatur. M E R C A. Cu-
 ias autem est? aut quam ar-
 tem proficitur? M E R C V.
 Ipsum interroga: istud enim
 præstiterit. M E R C A. Ti-
 meo vultum ipsius, seuerum
 admodum, & tristem, & ne
 me accedentem allatret, aut
 per Iouem mordeat. Nōne
 vides quomodo lignum sus-
 stulerit, & contra cilijs super-
 cilijs minaciter frementi &
 irato similis appareat? M E R C V. Ne time. cicur
 enim est. M E R C A T.
 Primum quidem, ô bone, dic

τὸν Ἡρακλῆα. Αἰο. τί εἶναι,
οὐχὶ καὶ λεοντῶ ἀμπέχη. τὸ
μὲν γὰρ ξύλον ἔοικας αὐτῷ.
Δι. τουτί μοι λεοντῇ τὸ τρι-
βώνιον· στρατόομαι δέ, ὡς περ
ἐκείνῳ, ἐπὶ τὰς ἡδονὰς, οὐ
καλωτέρως, ἀλλ' ἐκούσιῳ, ἐκ-
καθάραι τὸν βίον θεωρού-
μεν. Αἰο. εὖ γε τῆς πρῆξι-
ς εἰσὶν ἄλλα τί μάλιστα εἰδέ-
ναι σε φῶμεν; ἢ τίνα τῶν τέχ-
νων ἔχεις; Δι. ἰλθυθιωτῆς
εἰμι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἰα-
τρὸς τῶν παθόντων. τὸ δ' ὅλον,
ἀληθείας καὶ παρρησίας περ
φύτης εἶναι βούλομαι. Αἰο.
εὖ γε, ὃ πεφῆτα, ἢν δὲ πρίομαι
σε, τίνα με τὸν τρόπον δια-
σκεύσεις; Δι. πρῶτον μὲν
παρалаβόν σε, καὶ ἀφ' ὧν
σας τῶν πνευμάτων, καὶ ἀφ' ὧν
συγκατακλέσας, τριβώνιον
περιβάλω. μετὰ δὲ πονεῖν καὶ
κάνειν καταναγκάσω, χα-
μαὶ καθάδοντα, καὶ ὕδωρ
πίνοντα, καὶ ὧν ἔτυχε πω-
πλάμενον. τὰ δὲ χρήματα, ἢν
ἔχῃς, ἐμοὶ πωθόμενῳ, ἐς τὸν
θάλατταν φέρων ἱμβαλῆς.
γάμον

Herculem. MER. Cur igitur
et leoninam non induis-
tur nam baculo illum quidem
refers. DIOG. Hoc quis
dem palliolum leoninae pel-
lis vice mihi est: pugno au-
tem non secus atque ille ad-
uersus voluptates: idq; ne-
mine imperante, sed mea
sponte facio. sic enim vitam
meam repurgare constitui.
MERCAT. Euge quam
præclarum institutum: ver-
runt quid maximè te scire
dicamus, aut qualem artem
nouisti? DIOG. Homines
liberos facio, præterea me-
deor illorum affectibus. In
summa, veritatis et audaciæ
in loquendo propheta esse
volo. MERC. Age, ὃ
propheta, si te emam, quare
me exercebis? DIOG.
Primum cum accepero, exu-
tum delicijs, palliolo amiz-
etum, in egestatem conclu-
dam. postea ad labores com-
pellam: tū humi dormire, a-
quā bibere, atq; ijs rebus quæ
casu offeruntur, vesci faciā.

Quod si pecuniam habes, hanc meo cōsilio in mare abijcies.

Neque

γάμου δ' ἀμειλίχους, καὶ πα-
 τερῶν, καὶ πατρίδ' ὅ, καὶ πάν-
 τα σοι ἄρ' ὅ ἔσται. καὶ τὴν
 πατρίαν οἰκίαν ἀπληπῶν,
 ἢ τάφορ οἰκίσσεις, ἢ πυργίον
 ἔρημον, ἢ καὶ πύθον. ἢ πύρα
 δὲ σοι θέρμων ἔσται μεσῇ, καὶ
 ἐπιδογραφέων βιβλίω. καὶ
 οὕτως ἔχωρ, ὁ δ' αἰμονέειρ ὅ
 ἔναι φήσας τῷ μεγάλῳ βα-
 σιλείῳ. ἢρ μαστιγῶ δὲ τις, ἢ
 σκελετοῖ, τούτων οὐδὲν ἀνίσ-
 ρον ἡγήσῃ. Αἰο. πῶς τοῦ-
 το φῆς, τὸ μὴ ἀλγῆν μασ-
 τούμινον; οὐ γὰρ χελώνης ἢ
 καράβου τὸ δέσμα πειθεῖ-
 βληται. Δι. τὸ Εὐριπίδου
 ἐκᾶνο ἡγήσας, μικρὸν ἐναλ-
 λάξας. Αἰο. τὸ ποῖον; Δι. Ἡ
 φρὼ σοι ἀλγῆσῃ, ἢ δὲ γλῶσ-
 σα ἔσται ἀνάληγ' ὅ. ἃ δὲ μά-
 λιστα δὲ πρῶτον, ταῦτά ἔ-
 σιν. ἰταμόν γε ἢ ἄν, καὶ θρα-
 σιν, καὶ λοιδορεῖσθαι πᾶσιν
 ἔξῃς καὶ βασιλεῦσι καὶ ἰδιώ-
 ταις. οὕτω γὰρ ἀπληψονται
 σι, καὶ ἀνδρείου πολήψονται.

Βάρ-

Neque tibi vxor, liberi, aut
 patria curæ esse debebunt:
 quin ista omnia tāquam de-
 liramenta existimare opor-
 tet, ὅ relicta patria do-
 mo, specum, aut desertam
 turriculam, aut dolium in-
 habitabis. ^k peram præter
 reà lupulo ὅ libris opistho-
 graphis refertam habebis.
 Hoc modo instructus, vel
 magno aliquo rege felicior
 eris. Quòd si vapulabis, aut
 ab aliquo torquebere, nihil
 horum molestum esse putas
 bis. MER. Quid narras?
 num cæsus non dolebo? neq;
 enim testudinis aut ^l carabi
 cutem circumfero. DIO.
 illud^m Euripidis imitari te
 oportet, paucis tantum im-
 mutatis verbis. MERC.
 Quale hoc est? DIOG.

Dolente mente, lingua sit
 dolens mihi.

Hæc verò ante omnia ti-
 bi adesse necesse est, Impu-
 detem te esse oportet, ὅ aus-
 dacem, ὅ omnibus sine de-

lectu tam regibus quàm priuatis maledicere. ita enim fiet vt
 omnes in te oculos conijciant, τεῖς fortem esse existiment.

Βάρ-

Βάρβαρ' ὅτι ἡ φωνὴ ἔ-
σαι, καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ φθέρμα,
καὶ ἀπὸ τῆς ὁμοιοῦς λιωί. καὶ
πρόσωπον δὲ ἐν ταῖς γυμνασίαις,
καὶ βάδισμα τοιοῦτον περὶ
πρὸς πρῶτον. καὶ ὅπως, θηριώ-
δη τὰ πάντα, καὶ ἄγρια. ὅ-
πως δὲ καὶ ἐπιείκεια, καὶ με-
τριότης ἀπὸ τῆς. καὶ τὸ ἐν τῇ
ἐν ἀπόφυσον τοῦ περὶ τοῦ
παντὶ ἰδιώ. Αἰώκει δὲ τὰ πολλὰ
ἐνθρωπώτατα τῶν χρωμάτων,
καὶ ἐν αὐτοῖς τοῦτοῖς μόνον
καὶ ἀκοινώνητον εἶναι θίγει,
μὴ φίλον, μὴ ξένον περὶ
μὲν. κατάλυσιν γὰρ τὰ τοῖ-
αὐτὰ τῆς ἀρχῆς. ἐν ὅφῃ δὲ
πάντων, ἃ μὲν ἰδίᾳ ποιεῖ
καὶ ἄντις, θάρσυν ποιεῖ. καὶ
τῶν Ἀφροδισίων αἰροῦ τὰ
ἐν τοῖς ταῖς. καὶ τὰ, λῶ
σοι δοκῇ, πολὺ ποδὶ ὁμῶς, ἢ
σηπίαρ φανῶν, ἀπόθαναι.
καὶ τῶν σοι τῶν ἐν δαίμονι
περὶ τοῦ. Αἰ. ἀπαγε, μι-
α γὰρ, καὶ οὐκ ἀνθρώπινον
ἀγῆς. Δ. ἀλλὰ ῥᾶ περὶ, ὅ
οὐτ', καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
τελευτῇ.

MER. Apage, scelesti enim & inhumana sunt ista quæ nar-
ras. DIOG. Sed heus tu, nemo nō ista faciliē assequi po-
test.

Barbara quoque vox, & ab-
sonus sonitus tibi sit, quique
canino planē similis existat.
Vultus sit intentus, tum in-
gressus sit qui talem vultum
deceat. In summa, belluini
& agrestes planē sint tibi
mores, pudor autem & man-
suetudo & modestia procul
absint. Ruborem quoque om-
nem de facie abstergas: lo-
ca autem quæque celeberrima,
& in quibus maxima est
hominum frequentia, acce-
dito, & in his ipsis solus sine
ullo commercio esse velis,
neque amicum neque hospitem
accedendo. his enim re-
bus hoc regnum soluetur. In
conspectu verò omnium ea
facias, quæ ne priuatim quis
quam alius facere: & audem
ret in re venerea exercenda,
ea quæ sunt maximè ridicu-
la eligito. Postremò, si tibi
videtur, crudū aliquem po-
lypum vel sepiam deuorans
do morere. Hæc illa felici-
tas quam tibi procuramus.

τελευτῶν. ὃ γὰρ σοὶ δαίσιος πα-
 λίας, καὶ λόγων, καὶ λήρων,
 ἀπὸ ἐπίτομον αὐτῇ σοὶ πρὸς
 δόξαν ἢ ὀδόν. καὶ ἰδιώτης
 γὰρ ἄνθρωπος, ἥτοι σκυζομένης,
 ἢ ταιχοπώλης, ἢ τέκτων, ἢ
 τραπέζιτης, ὃ δὲν σε λιωλύσει
 θαυμασίον εἶναι, ἢ μόνον ἢ
 ἀναδέσσει καὶ τὸ θράσος πα-
 ρῆ, καὶ λοιδορεῖσθαι καλῶς ἐκ
 μάθης. Αἶτο. πρὸς ταῦτα μὴ
 ὁ δέομαι σε. ναύτης δὲ ἄνθρωπος
 ἢ κηπόρος ἐν καὶ ῥῶ γέν-
 νοιο. καὶ ταῦτα, ἢ ἐν ἐθελῆ σε ἀ-
 ποδόσθαι οὐτοσί, τὸ μέγιστον
 δὲ ὁβολῶν. Εἶ. ἔχει λαβῶν.
 καὶ γὰρ ἄσμενοι ἀπαπαξόμι-
 θα, ἐνοχλῶντες αὐτῷ, καὶ βοῶν-
 τῷ, καὶ ἅπαντας ἀπαξας
 πλῶς ὑβρίζοντες, καὶ ἀγο-
 ρῶντες καλῶς. Ζῶς. ἄλ-
 λου κάλει τὸν Κυρλιωαῖον, ὃ
 ἐν τῇ πορφυρεῖδι, ὃ ἐκφανώ-
 μιστον. Εἶ. ἄγε δὴ, πρόσσεχε
 πᾶς πολυτελὲς τὸ χεῖμα, καὶ
 πλεσίωρ δαίμονον. βίος οὗτος
 ἄδύς, βίῳ τρισμακάεις.

τίς

test. Neque enim ad gloriam
 consequendam opus erit es-
 rudiitione, orationibus, at-
 que his magis: verum com-
 pendiarie ad illam via est.
 Etiaſi ex vulgo aliquis fue-
 ris idiota, coriarius videli-
 cet, aut falsamentarius, aut
 faber, aut numularius, ta-
 men nihil vetat quò minus
 te mirentur, si modò insigni-
 ter impudens et audax fue-
 ris, atque omnibus egregiè
 cōiiciari didiceris. MER-
 CAT. Ad has artes tui
 minimè indigeo. Nauta ve-
 rò, aut hortiulanus fortasse
 per occasionem fieri posses,
 præsertim si te ille ad maxis-
 mum duobus obolis vende-
 re velit. MERCVR. Re-
 cipe cum. etenim libenter li-
 beramur ab illo, qui clamo-
 ribus sic nos obtundit, prorsus
 sustinet omnes iniuria et cons-
 tumelijs afficit. IVP. As-
 lium accersere, Cyrenæum il-
 lum purpura amictum, et
 coronatum. MERCVR.

Agite, animum aduortite omnes. Res sumptuosa est, quæ
 que diuitibus indiget. Vita est hæc iucunda, vita ter beata.

Quis

τίς ἐπιθυμῇ πρυφῆς ; τίς ἀ-
 νῆται τὸν ἀδρότατον ; Ἀγο.
 ἔλθι σὺν, καὶ λέγει ἄπειρ ἑδῶς
 τυγχάνεις. ὠνήσομαι γάρ σε,
 ἢν ὠφελίμῳ ᾖς. Ερμ. μὴ
 ἰνόχλῃ αὐτόν, ὃ βέλτιστ',
 μήδ' ἀνάκειναι, μεθύει γάρ.
 ὥς οὐκ ἂν ἀρκέιναιτό σοι,
 πλὴν γλῶττιαν, ὡς ὄρας, διοτι-
 θάωνων. Ἀγο. καὶ τίς ἂν
 εὖ φρονῶν, πρίαιτο διειφθαρ-
 μισμόν οὕτω, καὶ ἀπόλασθον
 ἀνδράποδον ; ὅσων δὲ καὶ
 ἀπόσει μύρων ; ὡς δὲ καὶ σφα-
 κερὸν βαδίσει, καὶ παράφο-
 ρον ; ἀλλὰ ἡδὺν σὺν, ὃ Ερμῇ,
 λέγει, ὅποσα πρόσθεν αὐτῷ
 καὶ ἂν μετιδὼν τυγχάνει. Ερμ.
 τὸ μὲν ὅλον, συμβιῶνα, δι-
 ξίδος γὰρ συμπιεῖν ἱκανός, καὶ
 λεωμάσαι μετὰ αὐλητρίῃ
 ἐπιτιμῃ ἱερῶντι καὶ ἀσώ-
 τῳ διεσπότη. τὰ μὲν δὲ πεμ-
 μάτων ἐπισήμων, καὶ ὄψος
 ποιοῦς ἱμπερότατ', καὶ ὅ-
 πως σοφιστὴς ἠδ' ὑπαθέας· ἐ-
 παιδούθη μὲν οὖν Ἀθελύκισιν,
 ἑδῶνσι δὲ καὶ περὶ Σικελίαν
 τοῖς

Quis cupit delicias ? quis
 emet mollissimum ? MER-
 CATO. Accede tu, &
 dic quid noris : emam enim
 te, si utilis fueris. MER-
 CVRIVS. Ne obturba, ὃ
 bone, neq; interroga ipsum.
 ebrius enim est : itaq; nō po-
 terit tibi respondere, lingua,
 ut vides, titubās. MERCA.
 Quis mentis compos emat
 tam corruptum & immoder-
 atum mancipium, quòdque
 tot vnguenta olet ? quàm
 verò gressu lubrico, & ra-
 tione carente incedit ? Sed
 utique, Mercuri, dic quibus
 artibus præditus sit, ut quæ
 tractare soleat. MERCV.
 In summa, conuiuator est,
 & compotor egregius. quin
 ad exercendas impudicas &
 lasciuas saltationes vnà cū
 tibicina admodum idoneus
 esset amatorī cuidam &
 perduto hero. Quod ad
 alia attinet, parandorum
 bellariorum gnarus est : &
 in adornādis edulij exerci-
 tatissimus. Breuiter, volu-
 ptatis artifex est : institutus enim est Athenis, atque Siciliæ
 tyrannus

τοῖς τυράννοις, καὶ σφόδρα ἡν-
δοκίμα παρ' αὐτοῖς. τὸ δὲ κί-
φάλαον τῆς περὶ αἰσῶς, ἀ-
πάντων καταφρονῶν, ἀπασι
ἡγεῖσθαι, πανταχόθεν ἐρανίζε-
σθαι τὴν ἡδονὴν. Αἰ. ὦρα σοι
ἄλλον περιεβλέπει τῶν πλου-
σίων τούτων καὶ πολυχημιά-
των, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπιτίθει ὅτι
λαρὸν ὠνεῖσθαι βίον. Ερ. ἄ-
πρακτοῦ ἔοικεν, ὦ Ζεῦ, οὗτος
ἡμῖν μέγαν. Ζεύς. μετὰ σῆ-
σιν. ἄλλον παράχαγε, μάλ-
λον δὲ τὸ δύστούτω, τὸν γε-
λῶντα τὸν Ἀβδηρόθεν, καὶ
τὸν κλαῖοντα τὸν ἐξ Εφέσου
ἅμα ὅτ' αὐτὸν πεπραῖσθαι βού-
λετο. Ερ. κατάβητορ ἐς τὸ
μῖσον. τὸ ἀρίστῳ βίῳ πωλῶ,
τὸ σφοδρῶς πάντων ἀπ-
κρύπτωμαι. Αἰ. ὦ Ζεῦ, τῆς
ἐναντιότητος. ὁ μὲν οὐδ' ἔλα-
λέπει γελῶν, ὁ δὲ τινὰ ἔοικ-
ει πινθεῖν, λακρύνει γὰρ τὸ
παράπαν. τί ταῦτ' ὦ οὐ-
ρα, τί γελάς; Δκ. ἔρωτάς;
ὅτι μοι γελοῖα πάντα δοκεῖ
τὰ πρῆγματα ὑμῶν, καὶ αὐ-

tyrannis seruiuit, apud quos
in magno precio fuit. Sum-
ma verò propositi sui, seu
doctrinæ est, omnia contem-
nere, et omnibus rebus vitæ,
vndique voluptatem con-
quirere. MERCAT. Tem-
pus est ut alium emptorem,
nempe diuitem, et multas
habentem pecunias, quæ-
ras: ego enim minimè ido-
neus sum, qui tam hilarè vi-
tæ emam. MERCV. Ille, ὁ
Iupiter, quantū apparet, in-
emptus nobis manebit. IVP.
Traducito, atque alium ad-
duc, vel potius duos istos,
n quorum alter, Abderites
scilicet, ridet: alter verò Ex-
phesius, plorat: simul enim
vēdi volūt. MERCV. De-
scendite in medium. Opti-
mas vitas vendo, omnium
sapientissimos proclamo.
MERCA. O Iupiter, quā-
ta dissimilitudo: alter enim
non desinit ridere, alter au-
tem aliquem lugere videtur:
omnino enim plorat. Heus

tu, quid hoc sibi vult, cur rides? DEMOC. Interrogas?
quia mihi omnia quæ vos facitis, ridicula vident, adeoque vos

τοὶ ὑμεῖς. Ἀγο. πῶς λήγεις;
 καταγελᾷς ἡμῶν ἀπάντων,
 καὶ παρ' οὐδ' ἐν τίθεισαι τὰ ἡ-
 μέτερα πράγματα; Δκ. ὦ-
 δ' ἔχῃ· σπουδαῖον γὰρ ἐν
 αὐτοῖσι οὐδ' ἐν· λεγὰ δὲ
 τὰ πάντα, καὶ ἀτόμων πορὴ,
 καὶ ἀπερίη. Ἀγο. οὐ μιν οὐ.
 ἀλλὰ σὺ λεγὼς ὡς ἀληθὺς, καὶ
 ἀπερ' ὧ τῆς ὑβρίως, ὅ παύ-
 σι γελῶν; σὺ δὲ τί λέγεις, ὧ
 βέλτισε; πολλὸν γὰρ, οἶμαι,
 ἡσσώμενος σοὶ πεσολαγῆν. Ηρ.
 ὕψιστος γὰρ, ὧ ξένε, τὰ ἀν-
 θρώπινα πράγματα εἰς ὑρὰ καὶ
 διακρυώδεια, καὶ ὅδε αὐτίκω
 ὅ, τι μὴ ἐπικύνειον, ὅδ' αὖ οἰκ-
 τέρω τὴ σφίγας καὶ ὁδύρομαι.
 καὶ τὰ μὲν παριόντα ὁδοκίω
 μεγάλα, τὰ δ' ὕστερον ἐσόμην
 πάμπαν ἀνιηρὰ, λεγὼ δὲ τὰς
 ἐκπυρώσεις, καὶ τὸν ἔσθ' οὐκ συμ-
 φορὸν, [αὐτ' ὁδύρομαι, καὶ ὅτι
 ἐμπέδον ὁδὸν, ἀλλὰ πως αἰς κυ-
 πῶνα πάντα σωθῆναι οὐκ αἶν,
 ἐστὶ τῶν τὸ τέρας, ἀτιρψίη,
 γυνῶσις,

ipsi etiam. MERCAT.
 Quid narras? nos omnes tu
 derides? atq; omnia nostra
 opera nihili facis? DEM.
 Sic sanè est. Nam in illis ni-
 hil est præclarum, aut stu-
 dio dignum. inania enim
 sunt omnia, & atomorum
 cumulus, & infinitum quip-
 piam. MERCAT. Ne-
 quaquam: imò tu vanus es
 reuerà, & experientia cas-
 res. O contumeliam, non-
 dum desinis ridere? Tu ve-
 rò, ô bone, quid ploras? mul-
 tò enim melius erit, vt exi-
 stimo, tecum quàm cum De-
 mocrito loqui. HERA.
 O hospes, ego omnes huma-
 nas res calamitosas & des-
 flendas esse existimo, atque
 in illis nihil nō esse fato ob-
 noxium: ideoq; miseret me
 ipsarum, & deploro eas.
 Neque magnifacio præsen-
 tia, futura verò puto planè
 ærumnosa fore: conflagra-
 tiones dico, & totius mun-

di calamitatem. Ista sunt quæ ego deploro, quodq; ni-
 hil solidum est, sed quodammodo omnia in cyceonem
 conuoluuntur, tum quòd eadem res delectat & offendit,

h h h

estq;

γνωσις, ἀγνωσίη, μέγα, μικρόν, ἄνω, κάτω, περιχο-
ρδύοντα, καὶ ἀμαθόμενα ἐν
τῇ τοῦ αὐτῶν παιδιῇ. Αἰο.
τί γὰρ ὁ αὐτὸν ὄν; Ηρ. πᾶς
παῖς, πρὸς αὐτῶν, ἀφ' ἑ-
ρῶν. Αἰο. τί δὲ οἱ ἄν-
θρωποι; Ηρ. θεοὶ θνητοί.
Αἰο. τί δὲ οἱ θεοὶ; Ηρ. ἄν-
θρωποι ἀθάνατοι. Αἰο. ἀ-
νίσματα λέγεις, ᾧ οὐτ', ἢ
γρίφους σωτήρις. ἀτεχνῶς
γὰρ, ὥσπερ ὁ Λοξίας, οὐδέ τις
ἀπασφᾶς. Ηρ. οὐδὲν γὰρ
μοι μέλει ὑμῶν. Αἰο. τοι
γαροῦν οὐδ' ὠνήσεται σε τίς,
εὐφρονῶν. Ηρ. ἐγὼ δὲ λέλω-
μαι πασιρ ἡδὲ δὲ οἱ μάλιστα,
τοῖσιν ὠνέμενοι τοῖσιν, καὶ τοῖσιν
δὲ ὠνέμενοι τοῖσιν. Αἰο. τί τὸ
λακόν οὐ πόρρω μεταχολί-
ας ἐστίν, ὅδ' ἐτερορ' ἐρωγὶ αὐ-
τῶν ὀνήσομαι. Ερ. ἀπρακτοί
καὶ οὗτοι μέγιστοι. Ζῶς. ἄλ-
λον ἀπὸ κέρους. Ερ. βέλτε τὸν
Ἀθλωτῶν ἐκείνον, τὸν σὺ μὲν
νομ; Ζῶς. πάνυ μᾶλλον οὐκ.

Ερ.

estq; cognitio ignorantia;
magnum, paruum : atque
o sursum deorsumq; ferun-
tur omnia, & per vices mu-
tantur in ludo huius seculi.
MERCVR. Quid est seculū?
HER. Puer ludens, ludens
talis, cōtendens. MERCA.
Quid verò homines sunt?
HERACL. Dii mortales.
MERCAT. Quid verò
dij? HERA. Homines im-
mortales. MERCAT.
Heus, tu aenigmata loqueris,
an griphos componis? pla-
nè enim tanquam Apollo,
nihil explicas. HERACL.
Nihil vos curo. MERCA.
Igitur neq; quisquam men-
tis compos te empturus est.
HERAC. Ego verò à pue-
ris iubeo plorare omnes,
tam eos qui me emūt, quàm
qui non emunt. MERCA.
Hoc certè malum parū dif-
fert ab insania: neutrum ho-
rum emam. MERCVR.
Et illi quoq; apud nos ma-
nebunt, cūm non sint vendi-

biles. IVPIT. Alium accersere. MERCVR. Visne A-
theniensem illum facundum? IVPITER. Maximè.

MERCVR.

Ερ. Διὺρ' ἰδοὺ σὺ. βίον ἀγα-
θόν καὶ σωετόν ἀπεκρύτ-
τομαι. τίς ὀνείτω τὸν ἱερώε-
τατον; Αγο. ἔπει μοι, τί μά-
λιστα ἐδῶς τυγχάνεις; Σω.
παιδείας ἔμει, καὶ σοφὸς τὰ
ἱρωτικά. Αγο. πῶς οὐκ ἐγὼ
πείωμαι σὶ; παιδαγωγὸν ἔρ-
ῖ δ' ὁμῶς πᾶσι καλῶ ὄν-
τι μοι. Σω. τίς δ' ἄν ἐπι-
τηδεύει; ἐμοὺ γένοιτο συ-
νεῖναι καλῶ; καὶ γὰρ οὐ τῶν
σωμάτων ἔρασις ἔμει, πλὴν
ψυχῆς δ' ἡγοῦμαι καλῶ. ἀ-
μίλεια ἔμει τὸ ταυτὸν ἡμά-
τιόν μοι κατακίονται, ἀκού-
σθαι αὐτῶν λεγόντων μηδὲν
ἔμει δεινὸν παθεῖν. Αγο.
ἀπίστα λέγεις, τὸ παιδείας
ὄντα, μὴ πέρα τῆς ψυχῆς τι
πολιπραγμονεῖν, καὶ ταῦτα,
ὅτι ἐξουσίας ἐν αὐτῷ ἴμα-
τίῳ κατακείμενον. Σω. καὶ
μὴ οὐκ ὁμνῶ γὰρ σοι τὴν καὶ καὶ
πλὴν πλάτανον, οὕτω ταῦτ' ἔ-
χειν. Αγο. Ἡράκλεις, τῆς ἀλ-
πίας τὴν θύμην. Σω. τί σὺ λέγεις;
οὐ δο-

MERCY. Heus tu, huc
veni. Vitam bonam & prue-
dentem proclamamus. quis
emet sanctissimum homi-
nem? MERCAT. Dic
mihi, quam potissimum no-
sti artem? SOCR. Pæde-
rastes sum, & in rebus quæ
ad amorem spectant prue-
dens. MERCA. Quanti
igitur emam te? nam pæda-
gogo indigeo. est enim mihi
puer egregius. SOC. Quis
magis idoneus me esse queat,
qui cum formoso puero ver-
setur? Neque enim corpo-
rum amator sum. animam
enim formosam esse existi-
mo: & P quanquam sub eo-
dem palliolo mecum recū-
bāt, audies illos, vel ipsis te-
stibus, nihil graue à me per-
peti. MERCAT. Incredi-
bilia sunt quæ dicis, pæde-
rastes cū sis: tamen nulla
de re te esse sollicitum, quàm
de anima, præsertim cū
copia fiat ut sub eadem ve-
ste iaceatis. SOC. Atqui

per canem & per platanum iuro, rem sic habere. MER-
CAT. Hercle, quanta absurditas deorū. SOC. Quid ais?

οὐ δοκεῖ σοι ὁ λύων εἶναι θεός;
 οὐχ ὁρᾷς τὸν Ἀνουθιν ἐν Αἰ-
 γύπτῳ, ὅς ἐστι καὶ τὸν ἐν οὐρανῷ
 σείειν, καὶ τὸν παρὰ τοῖς
 κάτω Κέρβερον; Αἰ. οὐδέ
 γάρ ἐστι Δημήτριον
 ἀλλὰ τίνα βίβεις τὸν πρόπον;
 Σ. οἶκῳ μὲν, ἐμαυτῷ τινα
 πόλιν ἀναπλάσας· ἡμῶμαι δὲ
 πολιτείαν ξυνή, καὶ νόμους νο-
 μίζω τοὺς ἐμούς. Αἰ. ἐν ἐ-
 βουλόμην ἀκοῦσαι τῶν δογ-
 μάτων. Σ. ἀκούε δὴ τὸ μέ-
 γιστον, ὃ περὶ τῶν γυναικῶν
 μοι δοκεῖ. δοκεῖ μηδεμίαν
 αὐτῶν μηδενὸς εἶναι μόνου,
 παντὶ δὲ μετέχειν βουλο-
 μένῳ τοῦ γάμου; Αἰ. τί
 τοῦτο φῆς, ἀνερῶσαι τοὺς πε-
 ρὶ μοιχείας νόμους; Σ. νῦν
 Δία, καὶ ἅπλως γὰρ πάντων πλὴν
 περὶ τὰ βίαια μικρολογί-
 ας. Αἰ. τί δὲ περὶ τῶν ἐν
 ὄρεσι παίδων σοι δοκεῖ;
 Σ. καὶ οὗτοι ἔσονται τοῖς
 αἰέσοις ἄθλον φιλεῖν, λαμ-
 πρόν τι καὶ νικητικὸν ἔργον
 σαρκεύς

ea de re constitutas. MERCA. Quid verò tibi de pueris
 iam maturis videtur? SOC. Et illi quidem optimatibus
 qui aliquid præclari gesserunt, præmiū erunt, ut eos a-

An non videtur tibi canis
 esse deus? Nonne vides quā-
 tus sit in Aegypto? Anu-
 bis, atque ille in cælo Sirius,
 nec non apud inferos Cere-
 berus? MERCA. Rectè
 dicis: ego verò peccaui. Ver-
 rum quale habes genus vi-
 tæ? SOCRA. Mihi ipse
 ciuitatem quandam extruo:
 peregrina autem utor polis-
 tia, measque præscribo le-
 ges. MERCAT. Vnum
 aliquod ex tuis dogmatibus
 audire cupio. SOC. Au-
 di ergo maximum quidem
 illud, in quo mea de vxoris
 bus sententia comprehensa
 est. Videtur mihi nullam
 debere cuiusquam esse pro-
 priam, verum vnā quam-
 que passim debere accedere
 ad eum qui eam appetat.
 MERCAT. Quid ais?
 Num abrogandas esse leges
 de adulterio? SOC. Per
 Iouem non illas solum, ve-
 rum omnes reliquas nugas
 ment scis

θαμνοῖς. Αγο. βαβαὶ τῆς
 φιλοδοξίας. τῆς δὲ σοφίας
 τί σοι τὸ λιφάλαρον; Σω. αἰ
 ἰδεῖναι, καὶ τὰ τῶν ὄντων πα-
 ραδείγματα. ὅποσα γὰρ διὰ
 ὁρᾶς, πλὴν γλῶ, τὰ πῖ γῆς, τὸν
 οὐρανὸν, πλὴν θάλατταν, ἅς
 πάντων τῶν ἐκόντων ἀφα-
 νῆς ἐξαῖσι, ἔξω τῶν ὄλων.
 Αγο. ποῦ δὲ ἐξαῖσι; Σω. ὅς
 θαμνοῖς γὰρ πονεῖν, οὐκ ἄν
 εἶναι. Αγο. οὐχ ὁρᾶ ταῦθ' ἅς
 περ λέγεις τὰ παραδείγμα-
 τα. Σω. ἐκότες, τυφλὸς γὰρ
 εἶ τῆς ψυχῆς τὸν ὀφθαλμόν,
 ἐγὼ δὲ πάντων ὁρᾶ ἐκόντας,
 καὶ σὶ ἀφανῆ, καὶ μὲ ἀκούς,
 καὶ ὅπως διπλά πάντα. Αγο.
 τοιγαροῦν ὠνηγῆς; Σω. εἰ, σοι
 φῶς καὶ ὀξυδερκής τις ὢν.
 φέρ' ἴδω τί καὶ πράξεις μεν-
 τερ αὐτοῦ σὺ; Ερ. διὸς δύο
 τάλαντα. Αγο. ὠνησάμην
 ὅσου φῆς. τὰρ γύνειον μέγιστον
 ἐς αὐτὸς καταβαλῶ. Ερ. τί
 οὐν σοι τῆνομα; Αγο. Δίωρ
 Σύρρακόςσιος. Ερ. ἄγε λαβὼν
 ἀγαθῆ

mēt scilicet. MERC. Pa-
 pæ quanta libertas, quæ sa-
 pientia. Verum quæ est tuæ
 doctrinæ summa? SOC.
 Ideæ, & eorum quæ exi-
 stunt paradigma. Quæ-
 cunque enim vides, terram
 ipsam, quæq; super terram
 sunt, cælum, mare, horum
 omnium imagines obscuræ
 existunt extra totius vniuer-
 sitatem. MERCA. Vbi
 autem existūt? SOC. Nus-
 quam. Nam si alicubi essent,
 non essent. MERCAT.
 Non video ista quæ tu dicis
 paradigma. SCO. Me-
 ritò: cæcus est enim tibi ani-
 mæ oculus. ego verò om-
 nium video imagines, &
 te latentem, & me alium.
 in summa, duplicia video
 omnia. MERCA. Ergo
 emendus es, sapiens cum
 sis, & acutè cernas. Age,
 scire volo quid tu à me exi-
 gas pro ipso. MERCV.
 Da duo talēta. MERCA.

Emi ita, ut dixisti, pecuniam verò in posterum nume-
 rabo. MERCVR. Quod igitur tibi nomen est? MER-
 CAT. Dion Syracusius. MERCVR. Age, quòd felix
 hhh 3 faustumq;

ἁγαθὴ τύχη. τὸν Ἐπικύρημον
 σὶ ἥδη λαλῶ. τίς ὠνῆται τῶ-
 τον; ἔστι μὲν τοῦ γελῶντος ἔ-
 κείνου μαθητὴς, καὶ τοῦ με-
 τύοντος, οὗς μικρῶ πρόοδον
 ἀπικερύττω. ἔν δὲ πλείον
 εἶδον αὐτῶν, παρ' ὅσον ἄσι-
 βῆσαν τυχάνειν, τὰ δ' ἄλ-
 λα ἡδύς, καὶ λιχνεία φίλον.
 Ἀγο. τίς ἡ τιμή; Εἰρμ. δύο
 μινῶ. Ἀγο. λάμβαν. τὸν δ' ἔ-
 να δ' ὅπως ἴδω, τίσι χαίρει
 ἐδιδυμάτων; Εἰρ. τὰ γλυκεία
 σιτῆται, καὶ μελιτώδη, καὶ μά-
 λιστα τὰς ἰσχάδας. Ἀγο. χα-
 λειὸν μὲν οὐδ' ἐν. ὠνύσομαι
 γὰρ αὐτῶ παλάθας τῶν κα-
 εκῶν. Ζῶς. ἄπορ κάλα τὸν
 ἐν χεῶν κουείας ἐκείνον, τὸν
 σκυθρωπὸν, τὸν ἀπ' τῆς σῆς.
 Εἰρμ. ἔν λήγης. ἰοίκασι δ' ἔν
 πολὺν τι πλεῖον αὐτὸν πει-
 μέναι, τῶν περὶ πλὴν ἀγορᾶν
 ἀπληγκότων. αὐτὸν γὰρ ἀρι-
 πλὴν πωλῶ, τὸν βίον, τὸν τελεό-
 τατον, τίς πάντα μόνος ἔδει-
 ναι θέλει; Ἀγο. πῶς τοῦτο
 φῆς; Εἰρ. ὅτι μόνος οὕτως σοφ-

φός,

faustumq; sit, recipe eum. To-
 iam voco, Epicure. Quis
 emet hunc? Est enim illius
 risoris discipulus, nec non
 illius qui ebrius est, quos
 haud multò antè proclama-
 uimus: vnus autem cuius-
 dā rei cognitione illos vin-
 cit. multò magis enim im-
 pius est, quàm illi. Quod
 verò ad cætera attinet sua-
 uis ἔ γυλᾶ amās est. MER-
 CAT. Quo precio vendi-
 tur? MERCVR. Duabus
 minis. MERCAT. Acci-
 pe: verùm vt hoc quoque
 sciam, quibus delectatur e-
 dulijs? MERCVR. Dulcia
 edit, ἔ mellita, maxime ve-
 rò ficus. MERCA. Bene
 seres habet. emam enim il-
 li totas massas carycarum.
 IVR. Alium accerfe, illum
 corpore hirsuto, vultu seue-
 ro, ex Stoa. MERCVR. Rectè dicis. videtur enim
 magna ipsum multitudo,
 quæ ad forum accurrit, ex-
 pectare. Ipsam virtutē ven-
 do, vitam perfectissimam. Quis cupit omnia scire solus?
 MERCA. Quid tu dicis? MERCVR. Quia solus ille sa-
 piens

φῶς, μόν' ὁ καλὸς, μόν' ὁ δίκαιος, ἀνδρῶν, βασιλεὺς, ἡγετῶν, πολούσι, νομοθέτης, καὶ τὰ πᾶσι, ὅποσα ἐστὶν. Ἀγο. οὐκ ἔστιν ὧς γὰρ θεὸς, καὶ μάλα γὰρ μόν' ὁ; Εἰρη. καὶ νῦν Δία γε στυτοδιδύχης, καὶ τέκτων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀγ. ἔοικεν, ἐλθεῖν ὧς γὰρ θεὸς, καὶ λέγει πρὸς τὸν ὠνητὴν ἡμῖν, ποῖός τις εἶ; καὶ πρῶτον, εἰ οὐκ ἄρχησι πωπεσκόμην, καὶ δοῦλ' ὦν; Χρύ. οὐδ' αὖτως, οὐ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ταῦτά ἐστιν. ὅσα δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἀδιάφορα εἰναι συμβέδην. Ἀγ. εἰ μανθάνω ἢ λέγεις. Χρύ. τί φησ; οὐ μανθάνεις, ὅτι τῶν τοιούτων τὰ μέν ἐστι πενήτη, τὰ δὲ ἔμπροσθεν ἀπενήτη; Ἀγο. οὐδὲ νῦν μανθάνω. Χρύ. ἀκόπως, εἰ γὰρ εἰ σωύης τοῖς ἡμετέροις ὀνόμασιν, οὐδὲ καταληπτικὸν φαντασίαν ἔχεις. ὁ δὲ σπελαῖος, ὁ πλὴν λογικῶν θεωρίαν ἰκμαθῶν, εἰ μόνον ταῦτ' οἶδεν, ἅπανα καὶ σύμβανα, καὶ παρὰ σύμβανα ὁποῖον, καὶ ὅπως

piens est, solus bonus, solus iustus, fortis, rex, rhetor, diues, legislator, & quaecumque alia sunt his similia. MERCAT. Num, ô bone, & coram quo solus est, & per Iouem corarius, & faber, & his similia? MERCVR. Sic videtur. MERCA. Accede, ô bone, & dic mihi tuo emptori, qualisnam sis: ante omnia autem, num tibi doceat quod venderis & seruus. CHRYS. Nequaquam, neque enim in nobis hæc sunt: quaecumque verò in nobis non sunt, ista indifferentia esse solent. MERCA. Non intelligo quid dicas. CHRYS. Quid ais? non intelligis quod horum quædam sunt prælata, quædam verò rursus non prælata? MERCAT. Ne nunc quidem intelligo. CHRYS. Merito quidem. neque enim assuetus es nostris nominibus: neque imaginationem habes quæ facile apprehendat: verum

studiosus Dialecticæ contemplationis, non hæc tantum nouit, verum etiam qualiter & quantum accidens, &

ὁπόσωρ ἀπὸ κλήρων διαφέρει.

Αγο. πῶς τῆς φιλοσοφίας, μὴ
φθονύσης καὶ τοῦτο ἄπειν,
ὅ, τι σύμβαμα, καὶ τί παρα-
σύμβαμα· καὶ γὰρ οὐκ οἶδ'
ὅπως ἐπλήγην ὑπὸ τοῦ ῥυθμῆ
τῶν ὀνομάτων. Χρ. ἀπ' οὗ
θαὺς φθόνος ἢ γὰρ τις χω-
λὸς ὢν, αὐτῷ ἐκένωτο χωλῶ
ποδὶ πεσπλάσας λίθω, τραῦ-
μα ἱξ' ἀφανοῦς λάβη, ὃ τοι-
οῦτος ἔχει μὴ δύναιτο σύμβα-
μα τὴν χωλίαν, τὸ τραῦμα
ἢ παρασύμβαμα πείσει λαβεῖν.
Αγο. ὦ τ' ἀγχινοίας, τί δ' ἀλ-
λο μάλα πῶς εἰδέναι; Χρύ.
τῶν λόγων πλεκτάνας, αἷς
συμποδίζω τοὺς πεσομιλῶν-
τας, καὶ ἀπεφράττω, καὶ σιω-
πᾶν ποιεῶ, φιμῶν ἀτιχνῶς
αὐτοῖς περὶ τῆς. ὄνομα δὲ
τῇ διατάξει ταύτης, ὃ αἰοιδίμος
συμμοχισμός. Αγο. Ἡράκλεις,
ἄμαχόν τινα καὶ βίαιον λί-
γας. Χρύς. σκόπευοι μὲν ἔστι
σοι παιδίον; Αγο. τί μὲν;
Χρύ. τοῦτο λέω πως κροκόθα-
λος ἀρπάζει, πηλίσιον ποτα-

μοῦ

præter accidens inter se dis-
ferant. MERCAT. Per
Philosophiam quaeso, ne
inuideas explicare, quid
nam accidens sit, & præ-
ter accidens: nescio enim
quomodo perculsus sim præ
numero vocum istarum.

CHRY. Citra invidiam
dixero. Siquis claudus exis-
tat, illisq; pede quo clau-
dicat, ad lapidem, ex inopi-
nato vulnus acceperit, is cer-
tè accidens habet claudica-
tionē, vulnus autem præter
accidens accepit. MER-

CAT. O' argutiam: præ-
tereà verò, quid nam scire
te potissimum profiteris?

CHRY. Retia sermo-
num, quibus capio & ob-
stringo, denique tacere co-
go eos qui contra me dispu-
tant, planè frenū quoddam
illis imponens. isti verò tan-
tæ orationis vi nomen est,
Syllogismus celeberrimus.

MERCAT. Hercle fortè
quendam & inexpugnabi-

lem syllogismum refers. CHR. Vide ergo, estne tibi puer?

MERC. Quid nunc? CHRY. Quid si hunc ad flumen fortè
ambu-

μὴ πωλίσωμεν ἄνθρωπον, ὡς
 τὰ τοιαῦτα ἀποδοῦναι ὑποσχε-
 ται αὐτὸν, ἢ ἔπειτα τὰ ληθῆς,
 ὅ, τι λίσσονται περὶ τῆς ἀπο-
 δοῦσως τοῦ βρέφους, τί φη-
 σις αὐτὸν ἐγνωνέσθαι; Ἀγορ.
 Δυσανόκειτον ἐρωτᾷς. ἀπρὸς
 γὰρ, ὁπότερον ἐπὶ αὐτῶν ἀπλάβοι-
 μι. ἀλλὰ σὺ πρὸς Διὸς ἀκρί-
 νάμην, ἀνάσσωσά μοι τὰ
 ποταμίων, μὴ καὶ φθάσῃ αὐτὸ
 καταπίων. Χρῦσ. θάρρην, καὶ
 ὅσα γὰρ σε λίσσονται θαν-
 μασιώτερα. Ἀγορ. τὰ ποτα-
 μίων. Χρῦσ. τὸν θερίζοντα, καὶ τὸν
 λυγρόντα, καὶ ἐπὶ πᾶσι τῶν
 Ηλέκτραν, καὶ τὸν ἐγκυκα-
 λυμμένον. Ἀγορ. τίνα τοῦ
 τὸν ἐγκυκαλυμμένον,
 ἢ τίνα τῶν Ηλέκτραν λέγεις;
 Χρῦσ. Ηλέκτραν μὲν ἐκάνω
 τῶν πάντων, τῶν Ἀγαμέμνων
 γὰρ, ἢ τὰ αὐτὰ οἶδεν ἅμα,
 καὶ ἐκ οἷον. παρὲς γὰρ
 αὐτῇ τῇ Ορέστει ἐπὶ ἀνῶν,
 οἶδεν

ambulante x crocodilus ta-
 piat, postea vero se redditum
 rum polliceatur hac lege, ve
 illi verum dicas, quidnam
 de puero reddendo apud se
 decreuerit : quid tu dicis
 ipsum in animo constituiſſe
 se? MERCAT. Quæstio-
 nem rogas, ad quam diffi-
 cile admodum est respon-
 dere. dubito enim utrum di-
 cere debeam, quod puerum
 recipiam. Sed per Iouem,
 quæſo te, responde tu, &
 puerum mihi serua incolu-
 mem, ne præuortat, ipsumq;
 deuoret. CHRYS. Bono
 es animo. etenim & alia
 quædam docebo te, quæ plus
 admirationis habent. MER-
 CAT. Quæ nam sunt ista?
 CHRYS. Istum inquam,
 colligentem sermones, tum
 quoque illum dominantem,
 præterea illam quæ supra
 omnes est, & Electram, tan-
 dem opertum illum sermonem.

MERC. Quis ille est opertus sermo, aut quæ illa tandem E-
 lectra est, de quibus dicis? CHRYS. Electram illam dico A-
 gamemnonis valde celebrè, quæ quidem eadem rem simul no-
 rat, & non norat. Astante enim illi Oreste adhuc incognito,

h h h s nouit

οἶδε μὲν Ορέστω, ὅτι ἀδελ=
φὸς αὐτῆς. ὅτι δὲ οὕτ' Ο=
ρέστῃς, ἀγνοῖ. τὸν δ' αὖτε ἰγ=
καλυμμένον, καὶ πάνυ θαυ=
μασθὲν ἀκρόσῃ λόγον. ἀπό=
κειναι γάρ μοι, τὸν πατέρα
οἶδα τὸν σιαυτῶν; Αἰορ. ναί.
Χρῖς. τί οὖν, λέγεις παρὰ
σῆς τινὰ ἰγκαλυμμένον,
ἔρωμαι, ζῆτον οἶδα; τί φή=
σῃς; Αἰορ. δηλαδὴ ἀγνοῖ.
Χρῖς. ἀλλὰ μὲν αὐτὸς οὕτ' ὅ=
τι ὁ πατὴρ ὁ σὸς ὥς ἐστι ζῶ=
τον ἀγνοῖς, δηλ' ἔστι τὸν πα=
τέρα τὸν σὸν ἀγνοῶν. Αἰορ.
ἔγωγε. ἀλλ' ἀπακλύψας αὐ=
τὸν, ἔσομαι πλὴν ἀλήθεαν.
ὅμως δ' οὖν τί μοι τῆς βίβης
τὸ τίλ' ἔστι; ἢ τί πράξεις, πρὸς
τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἀ=
φικόμεν' ἔστι; Χρῖς. περὶ τὰ
πρῶτα κατὰ φύσιν καταγι=
γνώσκειν, λέγω δὲ πλοῦτον,
ἐγγεῖναι, καὶ τὰ λοιπὰ. πρό=
τερον δ' ἀνάγκη ποτὶ ἀποπο=
νήσσειν, λιπογράφους βιβλί=
οις παραθέσονται πλὴν ὅψιν,
καὶ

A nouit quidem, Orestem
suum esse fratrem: quod ve=
rò ille Orestes est, igno=
rat. Rursum verò opertum
illum, adeoque omnino mi=
rabilem, audies sermonem.
Responde mihi: nostin' tuū
patrem? MERCAT. Ma=
ximé. CHRYS. Quid i=
gitur, si propè te statue=
rem aliquem coopertum,
atque interrogarem, Nos=
stin' hunc? quid diceret?
MERCAT. Scilicet me
non nosse dicere. CHRYS.
Sed ille ipse pater erat
tuus. Itaque si istum non
nostis, palàm est te patrem
tuum non nouisse. MER=
CAT. Nequaquam. verùm
ego detractò velo, num ve=
rum sit, explorabo. Sed
quísnam tuæ sapientiæ finis
est? aut quid tandem fa=
cturus es, si ad virtutis sum=
mum perueneris? CHRYS=

SIP. In his, quæ in natu=

te, & his similia. Primum autē oportet multos labores impen=

dere. libris enim exquisitis literis descriptis incumbere oportet,

καὶ σχόλια σιωπαίροντα,
καὶ βλοικισμῶν ἐμπιπλῶ-
ντων, καὶ ἀτόπων ῥημάτων.
καὶ τὸ λεφάλαιον, ὃ θέμις γέ-
νοιτο βιβλίου, λέω μὴ τρεῖς ἐφε-
ξῆς τῶν ἐκείνων πρὸς τὴν. Ἄγνο. ὅτι
νῦν αὖτε ταῦτα καὶ δανῶς ἀν-
δρακά· τὸ δὲ γυνύφωνα εἶναι,
καὶ τοκογλύφον (καὶ ἢ τῶν
δὲ ὁρῶσι περὶ τὰ) τί φῶ-
μι, ἀνδρὸς ἡδὲ πεπωκότος
τὸν ἐκείνου, καὶ τιλῆς πρὸς
ἀρετῆς, Χρυσ. νοῦ, μόνον οὖν
τὸ δανείσαι, πρὶν αὖτ' ἂν
φῶ. ἰπὴ γὰρ ἰδίον αὐτῷ συλ-
λογίζεσθαι, τὸ δανείσαι δὲ καὶ
λογίζεσθαι τὸν τόκον, πλεον-
στεινὸν εἶναι δοκεῖ τῷ συλλογι-
σθῆναι, μόνον ἂν εἴη τῷ σπου-
δαίον, καθάπερ ἐκείνο, καὶ τῶν
τοῦ καὶ ὁ μόνον γὰρ ἐπὶ τῶν, ὡς
σπερ οἱ ἄλλοι, τὸν τόκον, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἐτέρων τόκον λαμβάνειν.
ἢ ἢ ἂν γινώσκῃς, ὅτι τῶν
τόκων οἱ μὲν εἰσι πρῶτοι τι-
νες, οἱ δὲ δεύτεροι καθάπερ
αὐτ' ἐκείνων ἀπόγονοι; ὁρᾷς
δὲ δῆτα καὶ τὸν συλλογισμὸν,
ὅποῦ

et interpretationes conge-
rere, et solacisimis, et ab-
surdis vocibus impleri. In
summa, nequaquam decet
sapientem fieri prius, quam
ter ex ordine helleborum bi-
bas. MERCAT. Egregia
sunt ista tua, et forti viro
digna. Verum avarum fa-
neratorem esse (ista enim ti-
bi inesse video) num illa di-
cemus esse viri, qui hellebo-
rum biberit, et iam ad viri-
tute idoneus sit? CHRYS.
Certè: solum enim sapien-
tem fœnus exercere decet.
Quandoquidem enim illius
proprium est, syllogismis
concludere: v̄suras autem
colligere, et fœnus com-
putare, atque syllogismis
colligere, parum differre
videntur: quemadmodum
hoc soli studioso competit,
ita quoque illud: nec decet
illum fœnus simpliciter,
quemadmodum alij solent,
accipere, verum etiam alte-
rius quoq; fœnoris fœnus.

Nisi fortè ignoras, fœnus aliud esse primū, aliud secundū, ve-
lut quandam illius progeniem. Vides autem et syllogismum
quendam

ἑποῖα φησιν, ἢ τὸν πρῶτον
τόκορον λήψεται, καὶ τὸν δευ-
τερον· ἀλλὰ μὲν καὶ τὸν πρῶ-
τον λήψεται, ἄρα καὶ τὸν δευ-
τερον. Αἰορ. ἐμοὶ καὶ καὶ τοῦ δευ-
τεροῦ τὰ αὐτὰ φῶν, ὅς σὺ
λαμβάνεις ἐπὶ τῇ ῥοφίᾳ, πα-
ρὰ τῶν νύκτων; καὶ δὲ δὲ δὲ, ὅτι
μόν' ὁ σπυδῶν καὶ τοῦ δευ-
τεροῦ ἐπὶ τῇ ἀρετῇ λήψεται. Χρ. μαν-
θάνεις, ἢ γὰρ ἐμοὶ καὶ ἐνικα-
λαμβάνεις, καὶ δὲ δὲ δὲ καὶ αὐ-
τὸν χάειν. ἐπεὶ γὰρ δὲ δὲ δὲ
τις ἐκχύτης, ὁ δὲ περικλυτός·
ἐμοὶ καὶ τὸν μὲν ἀσκῶ εἶναι πε-
ρικλυτόν, τὸν δὲ μάθην πλὴν
ἐκχύτης. Αἰορ. καὶ μὲν τοῦ
ναυτίου ἐφης, τὸν νύκτων καὶ
καὶ περικλυτόν, σὲ δὲ τὸν μό-
νον πλεῖστον ἐκχύτης. Χρ. σ.
σκώπας, ὃ οὐτ' ἔστιν· ἀλλ' ὅρα
μὴ σε ἀπτοξύνω ἀναποδεί-
ξιν συνοχισμῶν. Αἰορ. καὶ τί
δὲ δὲ δὲ καὶ τοῦ βίλλης; Χρ. σ.
ἀρετῆς καὶ σιωπῆς, καὶ δὲ δὲ
σφαλῶν πλὴν διανοίας· ὁ δὲ
μάλιστα, καὶ ἐβέλω, τάχιστα
σε δὲ

quendam vulgò iactari: Si
primum fœnus acceperit, ac-
cipiat etiam secundum. Ve-
rùm accepit primum, igitur
et secundum accipiet.
MERCAT. Num ergo et
de mercede, quam tu à iu-
uenibus, quos instituis, ca-
pere soles, similia dicenda
sunt: quippe cùm manife-
stum sit, solos studiosos mer-
cedem à virtute accepturos
esse? CHRYS. Discis: cer-
tè non mea causa accipio, ve-
rùm illius gratia qui dat.
Nam cùm alius sit effusor, a-
lius verò comprehensor, me
quidem ipsum comprehen-
sor ut sim præparo, disci-
pulum verò ut fiat effusor.
MERCAT. Atque con-
trarium dicis, iuvenem esse
comprehensorem: te verò,
qui solus diues es, effusorem.
CHRYS. Heus tu, scom-
mate me perstringis? sed vi-
de tu, ne te petam syllogismo
inevitabili. MERCAT.

Quid verò mali ex hoc telo accidet? CHRYS. Du-
bitatio et silentium, præterea mentis et intellectus subuer-
sio: et quod omnium est maximum, si voluero, in lapi-
dem

σε ἀπ' δ' αἴξω λίθον. Αγορ. πῶς λίθον; ἔ γάρ Περσεύς, ὦ βέλτιστε, εἰναι μοι δοκεῖς. Χρ. ὦ δέ πως. ὁ λίθος σῶμα ἐστὶ. Αγορ. ναί. Χρῦς. τί δέ, τὸ σῶμα ἐστὶ σῶμα; Αγορ. ναί. Χρῦς. σὺ δέ σῶμα; Αγορ. ἔοικα γοῦν. Χρῦς. λίθος ἄρα εἶ, σῶμα ὦν. Αγορ. μηδαμῶς, ἀλλ' ἀνελυσθὲν με πρὸς τῷ Διότι, καὶ ἐξ ἡπαρτὸς ποίησον ἄνθρωπον. Χρῦς. οὐ χαλεπὸν, ἀλλ' ἔμπαλιν ἴσθι ἄνθρωπον. Αγορ. εἰπέ γάρ μοι, πᾶν σῶμα σῶμα; Αγορ. ὤ. Χρῦς. τί δέ, λίθος, σῶμα; Αγορ. ὤ. Χρῦς. σὺ δέ σῶμα εἶ; Αγορ. ναί. Χρῦς. σῶμα δέ ὦν, σῶμα εἶ. Αγορ. ναί. Χρῦς. ἐκ ἄρα λίθου εἶ, σῶμα γέ ὦν. Αγορ. εἴ γε ποίησας, ὥς ἤδη με τὰ σκέλη, καὶ θάπερ τῆς Νιόβης, ἀπεψύχοντο, καὶ πάγια ἔν. ἀλλὰ ὠνύσομαι γέ σέ. πόσον ὦν πῖρ αὐτῷ κατὰ δαλῶ; Ερ. μὲν ἄς. Αἰσθῆκα. Αγορ. λάμβαν. Ερμ. μόνον.

dem te conuertam. MERCAT. Quomodo lapidem feceris? neque enim Perseus, ὁ bone, mihi esse videris. CHRYS. Hoc modo. Lapis est corpus. MERC. Certé. CHRYS. Quid verò? Nōne ὃ animal corpus est? MERCAT. Imò maximé. CHRYS. Tu verò animal es. MERCAT. Sic videtur. CHRYS. Lapis igitur es, cum corpus sis. MERCAT. Nequaquam. sed per Iouem solue me, ὃ de nodo hominem me fac. CHRYS. Non est difficile factu. igitur rursus sis homo. Dic verò mihi, nōne omne corpus animal est? MERC. Non. CHRYS. An verò lapis animal est? MERC. Non. CHRYS. Tu verò corpusne es? MERCAT. Maximé. CHRYS. Corpus autem cum sis, animalne es. MERCAT. Euge, effecisti, ut iā

mea crura non aliter atq; Niobes refrigerata ὃ saxea facta sint. verum coemā te. Quantum pro ipso numerabo? MERC. CV. Duodecim minas. MERCAT. Accipe. MERC. CV.

Solus

μὲν οὐδ' αὐτὸν ἐδώνησαι; ΑΓΟΡ. μὰ Δι' ἀπ' οὗτοι πάν-
 τῶν, ὅς ὁράς. ΕΡΜ. ποιοί γε,
 καὶ τοὺς ὤμους καρτεροί, καὶ
 τοῦ θειέλου; ΠΟΛ. λόγον ἄξιοι.
 Ζῶς. μὴ διατρίβει, ἄκρον ἡμέ-
 ρα. ΕΡΜ. τὸν περὶ πηλίκον
 σε φημί, τὸν λαόν, τὸν πᾶν
 σιον. ἄγε δὴ, ὠνέσασθε τὸν
 σιωπῶντα, τὸν πάντα ὁ-
 πως ἐπιστάμενον. ΑΓΟΡ. ποῖ;
 Δι' τίς ἐστὶ; ΕΡΜ. μίτρι, ἐπι-
 κλῆς, ἀρμόδιος τῷ βίῳ. τὸ δ'
 μέγιστον, διπλῆς. ΑΓ. πῶς ἡ-
 γας; ΕΡΜ. ἄκ' οὐ μὴ ὁ ἕκ-
 θεος φανόμενος, ἄκ' οὐδ' ὁ
 ἐνδοθεὺς εἶναι δοκῇ. ὥς ἡ
 πόλις αὐτὸν, μέμνη τὸν μὴ
 ἰσχυρὸν, τὸν δὲ ἰσχυρὸν
 λαόν. ΑΓΟΡ. τί δὲ γινώσκῃ
 μάστιγας; ΕΡΜ. τρία εἶναι τὰ
 ἀγαθὰ, ἐν ψυχῇ, ἐν σώματι,
 ἐν τοῖς ἐκτός. ΑΓΟΡ. ἀνθρώ-
 πινά φρονεῖ. πόσον δὲ ὅστις;
 ΕΡ. ἑκοσι μνῶν. ΑΓΟΡ. πολὺ
 λίγος. ΕΡΜ. ὅκ, ὡς μακάριος καὶ
 γὰρ

Solusne ipsum emisisti? MER-
 CAT. Non per Iouem, ve-
 rum illi omnes, quos vides.
 MERCVR. Certè multi
 sunt, & fortes habentes hus-
 meros, & digni sermo-
 ne colligante. IVP. Quid
 moraris? alium aduoca.
 MERCV. Peripateticum
 accerso, te inquam ho-
 nestum & diuitem. Age,
 te quidem aptissimum, qui
 vendaris, quippe qui om-
 nia solus nôris. MERCA.
 Qualis nam ille est? MER-
 CV. Modestus, æquus, vita
 benè composita: & quod
 maximum est, duplex existit.
 MERCAT. Quomodo
 dicis? MERCV. Alius
 quidem foris apparet, quàm
 intus esse videtur. Itaque si
 ipsum emes, memento ut hūc
 internum, illum verò exter-
 num appelles. MERCAT.
 Quid verò potissimum nô-
 uit? MERCV. Nouit B tri-
 plicia esse bona: animæ sci-

licet, corporis, & rerum externarum. MERCA. Humana
 sapit. quanti verò venditur? MERCV. Viginti minis. MER-
 CAT. Pluris certè. MERCV. Nequaquam equidem: &
 ipse

γὰρ αὐτὸς ἔχῃ τι ἀργύριον
 δοκῇ, ὥς ἐκ αὐτῶν φθάνοις ὡς
 ἐν μὲν. ἔτι δὲ ἔσῃ αὐτίκα
 μάλα παρ' αὐτοῦ, πόσον μὲν
 ὁ κίων ψυχοῖ τὸν χρόνον, ἐφ'
 ὅσον δὲ βᾶθ' ἢ θάλασσαν ἐπὶ
 μὲν ἡλίου καταλάμπεται, καὶ
 ἐποῖα τις ὅσον, ἢ ψυχὴ τῶν
 ὁσίων. Ἀγορ. Ἡρακλεις,
 τῆς ἀπειρολογίας. Ερμ. τί δὲ,
 εἰ ἀκέραια ἄλλα ποικίλα ἴσ-
 τωρ ὁξυτέρησιν, γονῆς τε
 πείει, καὶ γνέσεως, καὶ τῆς ἐν
 τοῖς μήτραις τῶν ἐμβρύων
 πλαστικῆς, καὶ ὡς ἀνθρώπῳ
 μὲν γιλαστικόν, ὅν' δὲ οὐ
 γιλαστικόν, οὐδὲ τεκταίνον-
 τιν, ὅς ἐστι πωλιφόρος; Ἀγορ.
 πάνσεμνα φῆς, καὶ οὐκ ἔστι
 φόρα, καὶ τὰ μαθήματα, ὥς
 πυνθῆμαι αὐτὸν ἔκδοσιν. Ερμ.
 εἴην τίς λοιπὸς ἡμῶν καταλέ-
 ληπται; ὁ σκεπτικὸς οὐτ'. σὺ
 ὁ πυρρίας πρόσθι, καὶ ὅσον
 ῥύτον κατατάχῃ. ἡδὲ μὲν
 ἀπορρέουσι οἱ ποικίλοι, καὶ ἐν
 ὁλίγοις ἢ πράσις ἔσαι. ὅμως
 εἰ τίς καὶ τοῦτον ὠνεῖται;

Αγορ.

ipse pecuniam habere videretur. Itaque non est quod in illo emendo possis esse celerior quàm deceat: præterea non ita multò post disces ab eo quamiliu vivat culex, & quàn rosunda Sol radios immittat in mare: denique qualem animam habeat ostrea. **MERCAT.** O Hercules, quantà argutia? **MERCVR.** Quid si audias alia multa his acutiora, de semine videlicet & generatione, deque embryonis formatione in utero, & quomodo homo risibilis sit: asinus verò animal quod neque ridere, neque ædificare, neque navigare possit? **MERCAT.** Planè admiranda sunt ea, quæ narras, & valdè vitiosa dogmata. Itaque emam ipsum viginti minis. **MERCVR.** Quis adhuc reliquus est? **C** Scepticus ille. Heus tu Pyrrhia, accede, illicò proclamandus es: iam enim multi abeunt, & diffluunt,

atque in paucis erit venditio. Veruntamen quis emet illum?

MERCAT.

Αγορ. ἔγωγε· ἀπ' οὐ πρῶ-
 τος ἀπὲς μοι, σὺ τί ἐπίστασαι;
 Φιλ. ἔδ' ἔφ'. Αγορ. πῶς ζῶτ' ἔ-
 φησθα; Φιλ. ὅτι ἔδ' ὅπως ἔ-
 ναι μοι δοκεῖ. Αγορ. ἔδ' ἡμεῖς
 ἄρα ἰσχυρὸν τινος; Φιλ. ἔδ'
 ζῶτο οἷδ' α. Αγορ. ἔδ' ὅτι σὺ
 τις ὢν τυγχάνεις; Φιλ. πολὺ
 μάλλον ἔτι ἢ ἀγνοῶ. Αγορ.
 ὦ τῆς ἀρείας· τί δαίβοι τὰ
 εἰσθμια ταυτὶ βέλτεροι; Φιλ.
 ἱεροπαιτῶν ἐν αὐτοῖς τὸς λό-
 γους, καὶ πρὸς τὸ ἴσον ἀποθυῶν,
 καὶ ἐπὶ δ' αὖν ἀκρεῖως ὁμοίους
 τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω, τότε δὴ
 ἀγνοῶ ἢ ἀληθὲς εἶναι. Αγορ.
 τῶν ἄλλων δὲ τί ἄν πράτ-
 ζεις ἱμενηλῶς; Φιλ. τὰ πάντα,
 πολλὰ δ' ἀπὲς τὴν μετὰ δόξαν.
 Αγορ. τί δαὶ τὸτό βοι ἀδυνά-
 ζεις; Φιλ. ὅτι, ὦ γὰρ θεῖ, ὁ κατα-
 λαμβάνω. Αγορ. ἀκότως βρα-
 χύς γάρ, καὶ νωτὺς τις εἶναι
 δοκεῖς. ἀλλὰ τί βοι τὸ τέλ' ὅ-
 τῃς ἐπιστάσεως; Φιλ. ἡ ἀμα-
 θία, καὶ τὸ μὴτε ἀκρόν, μὴ-
 τε ἀ-

MERCAT. Ego, Sed pri-
 mum dic mihi, D quid nō-
 sti? PHILOS. Nihil.
 MERCAT. Quid ita? PHILOS. Quia omnino
 nihil videtur existere.
 MERCAT. Igitur neque
 nos aliqui sumus. PHILOS.
 Nec hoc quidem scio. MER-
 CAT. Neque tu aliquis exi-
 stis. PHILOS. Hoc ego
 multo magis ignoro. MER-
 CAT. O ignorantiam:
 verum quid sibi volunt hæ-
 stiteræ? PHILOS. Ser-
 mones in illis trutinò, & ad
 æqualitatem redigo: post-
 quam autem illos planè si-
 miles, & E æquale pondus
 habere cognouero, tunc i-
 gnoro quis horum verior
 sit. MERCAT. In alijs au-
 tem rebus quid potissimum
 facere soles? PHILOS.
 F Omnia facio, præterquam
 quòd fugitivos non perse-
 quor. MERCAT. Quid?
 An ne hoc tibi impossibi-

le est? PHILOS. Quia, ô bone, non comprehendo. MER-
 CAT. Iure, tardus enim & piger esse videris. Verum quis
 tuæ sapientiæ finis est? PHILOS. Ignorantia, & nihil neq̃
 audire,

α ἀκούειν, μή τι ὀράειν. Ἀγο. ὅ-
 κῃς ἢ καὶ φῶς ἅμα καὶ τυφλὸς
 εἶναι δύναται; Φι. καὶ ἀκούὺς
 γὰρ ποῦ τί, ἢ ἀναίσθητος, καὶ
 ὅπως τὸ σκόληκος ὁδὸν διαφεί-
 ρων. Ἀγ. ὠνήτις ἢ ὁ διαταύ-
 ρα, πόσος τῷ ὄρῳ ἄξιον καὶ φά-
 ρου; Ερ. μὴ ἂν Ἀφικῆς. Ἀγο.
 λάμβανε, τί φῆς, ὃ οὐδὲς, ἐπι-
 ἀμύσει; Φι. ἄδελφον. Ἀγο. μὴ
 λαμῶς ἰώνησαι ἧρ, ἢ τὰ ῥυ-
 ελον κατέβαλον. Φι. ἐπέχω πε-
 ρὶ τὸς, ἢ διασκέπτομαι. Ἀγ.
 καὶ μὴ ἀπολέθῃ μοι, καθά-
 πρ καὶ ἐμὸν οἰκίτην. Φι. τίς
 οἶδεν, ἢ ἀληθῆ ταῦτα φῆς; Ἀ-
 γο. ὁ ἡρῆς, καὶ ἡ μινᾶ, καὶ
 ὁ παρόντων. Φι. πάρεσι ἧρ
 ἡμῖν τινος; Ἀγο. ἀπὸ τῶν γε-
 σῶν ἡδὴ ἐμβολῶν ἐς τὴν ἡλῶνα,
 πείσω εἶναι διαπότης κατὰ τὸ
 χείρω λόγον. Φι. ἐπέχω περὶ
 τὸς. Ἀγο. μὰ Διὸς ἀπὸ τῶν γε-
 ἀπιφηνάμην. Ε. σὺ δὲ παῦσαι
 ἐντιτένων, καὶ ἀκολούθει τῷ
 πριαμύῳ

audire, neq. videre. MER-
 CAT. Num ergo & surdus
 simul & cæcus es? PHIL.
 Imò sensu etiam & iudicio
 careo. breuiter nihil à ver-
 me differo. MERCAT.
 Propterea emēdus es. Quā-
 tillum aestimas? MERCAT.
 Attica mina. MERCA.
 Accipe. Heus tu quid ais?
 ego te emi. PHILOS. Non
 est certum. MERCAT.
 Nequaquam. emi enim, &
 pecuniam numeraui. PHIL-
 LOSO. De eo nunc cogi-
 to, atque G istud conside-
 ro. MERCAT. Atqui
 sequere me quemadmodum
 seruum decet. PHILOS.
 Quis nouit nū vera sint que
 dicis? MERCA. Præco,
 & Attica mina, & illi qui
 adfuerunt. PHIL. An ali-
 qui etiam nobiscum sunt?
 MERCAT. At ego te
 iam coniiciens in pistrinum,
 persuadebo tibi secundum

peiores causam, me tuum esse herum. PHILOS. Ea
 de re nunc mecum delibero. MERCAT. Sed per Io-
 uem iam pronunciaui, & sententiam tuli. MERCAT.
 Tu quidem desine te huic opponere, atque sequere eum,
 iii quando-

πριαμῶ. ὑμᾶς δ' ἐς αὖτις
 παρακαλοῦμεν. ἀπεκηρύξαμεν
 ὅτι τοὺς ἰδιώτας, καὶ βαναύ-
 σους, καὶ ἀγοράους βίαις μέλ-
 νομεν.

quandoquidem te emit. Vos
 autem cras aduocabimus,
 proclamaturi idiotas & fa-
 briles atque viles vitas.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM EIVSDEM.

NON est dubium quin sapientissimi quique semper homines malè de philosophia senserint. id enim testantur non solum comœdiæ, in quibus exagitantur philosophi, sed noster etiam Lucianus. Nec immeritò id factum esse iudico à prudentissimis viris. Quid enim ineptius, quid magis vnquam ridiculum fuit, quàm iste stultissimæ philosophorum opiniones, quas commenti sunt de Deo, de infinito, de rerum principijs, de bonorum fine, dum alius Deum vult esse nullum, alius infinitos, hic per canem, ille per numeros iurat, alius atomos rerum principia, alius ideas statuit, & si qua similia sunt deliramenta? Cùm itaque Lucianus miro quodam artificio illorum stultitiam irriserit aliàs sæpè, elegantissimè quoque hoc Dialogo, dum omnis generis philosophicas vitas vendi fingit: vt clariùs cerni posset, quàm absurda & à communi sensu aliena phantasiæ homines docuerint. Neque verò existimandum est, totum philosophiæ studium abiiciendum esse. Nam qui de moribus, de rebus naturalibus ita scripserunt, vt non omnino à cōmuni sensu discesserint, optimè de rebus humanis meriti sunt. Sed Lucianus noster commo- dissimè arrepta ex falsa Pythagoræ opinione, ansa, in eo Dialogo qui ὄνειρ & ἡ ἀλεκτεράων inscribitur, & in hac Vitatum auctione, miris modis eum derisit, cùm in illo, Pytha-

Pythagoræ animam gallo inesse iocosè fingat: hic verò primum ei in philosophorum auctione locum tribuerit, credo quòd Græcorum philosophorum vetustissimus extiterit. Miranda de fabis quoque scribit, & illud præcipuè, quòd si viridem fabam folliculo exuas, apparere virilibus genitalibus similem, coctam autem si nocturno tempore ad lunam certo spacio dimiseris, sanguini persimilem fieri.

a Tv quidem compone scamna.] Exordium ab ipsa auctione & more vendentium. b In Aegypto.] Plerique philosophorum discendi & videndi varia, causa eòd præfetti sunt: Pythagoras, Plato, Euripides, quòd ibi & studia florent, & multi sapientes viri reperirentur, de quo Laërtius & Philostratus de Apollonio Tyaneo. c Cræsi te filium.] De quo ex Herodoto, Gellio, atque Calio Rhodigino prælixè multa habes alibi. d Vnum, duo, tria, quatuor.] Hic sanè numeri simul compositi decem efficiunt. e Perfectum trigonum.] $\kappa\gamma\tau\epsilon\gamma\omega\nu\alpha\nu\epsilon\nu\tau\epsilon\lambda\epsilon\varsigma$. Si eos ita colloces:

$\epsilon\nu\tau\epsilon\lambda\epsilon\varsigma\tau\epsilon\gamma\omega\nu\alpha\nu$ vocat, cui quin sit perfectus triangulus, nihil deest: neque enim rectangulo aut obtusiangulo triangulo absolutior est.

f Nostriumque iusiurandum.] Per quaternarium numerum iurare consueverunt Pythagorei, decem scilicet, ut admonui, valentem, quo quidem omnia contineri putabant. De hoc iureiurando & triangulo perfecto, idem Lucianus pro eo quod inter salutandum verbo lapsus fuerat. Sed minùs rursatè interpres iuramentum dicit. Est autem iusiurandum, ut Cic. in 3. de Officijs ait, affirmatio religiosa. De observata autem & custodita apud Romanos iusiurandi sanctimonia. Gell. lib. 7. cap. 18. scribit. g Nullum animal edo.] Athenæus Lyconis testimonio Pythagoram animalis victitasse probat, & Philoxeni musici, Gell. lib. 4. c. 11. ubi & fabas (fabulum vertit $\chi\upsilon\alpha\sigma\mu\omicron\nu$) esitasse indicat. h Fabæ mirabilem naturam obtinent.] Idem ferè his verbis Acron. A faba, inquit, Pythagoras abstinnit, quòd viridis in

pixide area seruata vertitur in sanguinem. Plutarchus verò in eo qui est de educandis Liberis, abstinendum interpretatur à suffragiis, quæ per bicolores fabas ut plurimum feruntur: id quod Athenienses in primis fecisse in principibus & magiſtrantibus sortiendis, testis est hic Lucianus: unde $\chi\upsilon\alpha\mu\gamma\tau\sigma\alpha\zeta$ apud Græcos proverbiū vice dicitur, in eum qui inde victitat, hoc est, in dandis præstandisq; suffragiis, quasi Latine dicas, fabæ rorſor. Hinc fortassis & illud emanauit, quod in ænigmatibus L. Gregor. Girardus retulit: Ne allium nève fabam edas. i. Canis appellatur.] Cùm assisteret Alexander Diogeni, ac diceret: Ego sum Alexander Magnus rex: Ego sum, ait Diogenes, canis. Rogatus quidnam faciens canis vocaretur? Quod, inquit, eis blandior qui dant: in eos verò qui non dant, oblatro, malos autem mordeo, k Peram.] Baculus & pera erat i $\kappa\omega\omega\iota\chi\eta\ \pi\alpha\upsilon\omicron\tau\alpha\lambda\iota\alpha$. l Carabi.] Locustæ marinæ. m Euripidis.] in Hippolyto. n Quorum alter Abderites, ridet: alter verò Ephesius plorat.] De Democrito Abderite hoc memoriæ proditum est, quod quocunq; fortunæ casu & mutabilitum rerum auditu in risum soluebatur, sicut Heraclitus in fletum, unde Gelasius dictus est. Omnia enim illi ineptiæ videbantur quæ agimus, alteri, miseriæ. Horat. lib. 2. Epist.

Si foret in terris, rideret Democritus —.

Hunc quoq; commemorat Cic. de risu verba factururus lib. 2. de Oratore ad Q. Fratrem: Atq; illud primum, quid sit ipse risus, quo pacto concitetur, ubi sit, quomodo existat, atq; ita repente erumpat, ut eū cupientes tenere nequeamus, & quomodo simul latera, os, vultū, oculos occupet, viderit Democritus. De utroq; Budæus lib. 4. epist. Phileroo scribens: Qui rerum, inquit, præposterius status, & si hodie multos Democritos excitat inter homines dicaces, ridiculisq; gaudentes, vereor tamen ne Heraclitos longè plures mox faciat. Et Aloysius Luisinus de compeſcendis animi affectibus lib. 2. cap. 10. Fruſtra Democritus esse contendis, cū iam ob habitum diu contractum Heraclitus effectus sis. o Sursum ac deorsum.] Metaphora, qua nullum ordinem, nullumq; rerum discrimen significamus. Ea vitur Plato in Theæteto, & in Parmenide: Aristides rhetor cū alijs aliquot locis, tum in Cimone. iidem Lucianus. p Quamquam

quo dissentit Laërtius in Zenone: quem, si hac tibi cura sunt, consule. A Nouit Orestem.] Sophocles in Oreste. B Triplicia bona.] Bona animi nostra sunt, quæ nec uiuentibus nobis, nec etiã uita defunctis auferri possunt, imò per illa uiuimus in perpetuum. In his absque dubio primas tenet eruditio, quæ hoc nobis præstat, ut ea re cæteris hominibus superiores habeamur. Bona quæ corporis appellantur, cuiuslibet iniuriæ sunt obnoxia. Quæ uerò rerum externarum, hoc est, fortunæ dicuntur, in ipsius sunt potestate. Lucianus, cum exteros philosophos penè omnes derisisset, Aristotelem autem audiret tria bonorum genera, animi, corporis & fortunæ, recensentem: Nunc demum, inquit, uocem hominis audio. Aristotelica enim philosophia natura consentanea est. Vide quæ adscripsimus dialogo Diogenis & Alexandri. C Scepticus ille.] Sceptici philosophi sunt, qui nihil unquam cõstituant, sed semper consultare se dicunt, ob id à Budæo de assè Ephectici dicti. Academici, quod nihil certò, neq; pronunciare, neq; cõstituere de re aliqua uolebant more aliorum philosophorum, sed sententiam suam animo continebant, semperq; se meliùs adhuc consultaturos dicebãt. Ideo idem Budæus Com. ἀπειρήτους cunctatores & hæsitatores dici posse autumat, ἀπὸ τῆ ἀπειρίας, quod assensionem retinere significat. Dicebantur etiã ἑπηρετικοὶ καὶ διστακτικοί. Vide Lucian. in Icaromenippo & in his Accusato. Item Hermotimū, qui nihil præter incertas opiniones reliquit.

D Quid nosti.] Lucianus quidem facetissimè, suo more in uerbo ἐπιστάτω καὶ ἐπιστάσει ludit. cuius tamè loci sensum Bolerus nò assequutus est, quippe, qui ἐπιστάων, qua Lucianus significare uult restitutionem, siue insistentiam (si à uerbo insistere hoc nomen formare fas est) interpretatus est sapientiam. Quia uidelicet ἐπιστάων (quod ab ἐπιστάμεω deductum est) ab ἐπιστάμεω, unde & ἐπιστήμη, ortū esse credidit. E Aequale pondus habere.] Scepticus interrogatus quid sibi uellent lances, quas circumferabat, ἰσοβαρεῖς λόγους appellat, quos Sextus philosophus in Pyrrhonijs ἰσοδυνάεις. F Omnia facio.] Introducit Scepticū philosophū mercatori respondentē se omnia præstare posse præterquam δραπίνῳ μεταδιώκῃ, & causam red-
dentem οὐκ ἔστιν ἡμετέριον. Elegantissimè enim ludit in signifi-
catione

tatione huius verbi *καταλαβάνω*. i. non comprehendo, non percipio, pro quo etiā reperitur *ἀποκαταλαμβάνω* cū apud alios, tum apud Sextum philosophum in *Pyrrhoniæ* hypotyposēon libris. De Academicis Scepticis Cic. in Lucullo: Quoniam enim id haberet Academici decretum, nihil posse percipi. Et paulò post: Certè hoc ipsum, ex quo omne veri falsiq; iudiciū esset, percipere eos debuisse. In eodem libro: Nec definiri aiebant necesse esse quid esset, cognitio, aut perceptio, aut (si verbū è verbo volumus) comprehensio, quam *κατάληψις* illi vocant: eosq; qui persuadere vellent, esse aliquid quod comprehendere, & percipi posset, inscienter facere dicebant. G. Istud considero.] pro *ἀποκαταλαμβάνω*, quo hic vtitur Scepticus, apud Xenophontem dicitur *καταλαμβάνω*, qui aliquid considerat de quo interrogatus est, responsum ad id meditans.

PISCATOR, SEU

REVIVISCENTES.

Bilibaldo Birkheimero interprete.

ARGUMENTVM.

Hic Dialogus quasi quædam apologia superioris est, quantum ad Luciani personam attinet. Exponit enim ille causam hanc, cur toties in philosophos inuehatur: nempe quòd plerique simulato nomine pro veris falsos se gerant, quæstumque magis quàm virtutem sectentur. Series argumenti ita se habet. Finguntur philosophi illi vetustiores, Pythagoras, Socrates, Plato, Aristoteles, Chrysippus, Diogenes, atque alij ad vlciscendum Lucianum, cū propter alia conuicia, tum quòd proximo Dialogo venales eos proposuerat, idque etiam vilissimo precio, ab inferis redire, ac reuiuiscere, commeatu in vnum diem impetrato. Qui cū illum faxis persecuti, in fugam conuersum cepissent, occidere primū statuerunt. Ille verò prouocando ad ipsam philosophiam, eoque obtento, vt causam sibi dicere liceret, postquam à Diogene, vtpote Cynico & cæteris liberiore, communi omniū nomine accusatus es-